

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği Yayın Organıdır.

Cilt : 19 Sayı 227 Aralık 1978

Dernek adına Sahip ve Sorumlu Müdür :
Ergün ARIKDAL
Genel Sekreter :
Selman GERÇEKSEVER
İdarehane ve Dernek Binası :
Pangaltı Kurtuluş Caddesi No: 14/1
(Akbank bitişliği)

Haberleşme Abone ve Havale Adresi :
RUH ve MADDE, P.K. 1157 — İSTANBUL
Abone ücreti : Yıllık 150 TL. - Yurt dışı 180 TL.
Telefon : 46 76 08 (19.00'dan sonra)

Dizgi, Baskı, Kapak : TAŞ Matbaası (Tel.: 22 92 72).

Cilt : Oğuz Mücellithanesi

Sevgili Okuyucular

Ruh ve Madde'nizin ikinci sayfasında, sadeleştirilmiş olarak, sunduğumuz Ruhsal Tebliğin Ülkemizin ve Dünyamızın içinde bulunduğu durumu taa 1948'lerde gerçekçi olarak anlatması çok düşündürücüdür. Tebliğin özüne nüfuz edebilmek için, arı dili benimsemiş okurlarımıza kolaylık olmak üzere, orijinalindeki havayı olabildiğince aktarmaya çalışarak yayınladık.

Bütün okurlarımızdan rica ediyoruz: Bu tebliğin sizlerde uyandırdığı izlenimi, düşünceleri ve kanaati bize yazınız. Eleştiriniz ve ulaştığınız sonucu saptayarak bir yazı halinde gönderiniz. Yazılarınızı yayınlamak istiyoruz. Hepimizi çok yakından ilgilendiren bu bilgilerin okurlarımız arasında öğrenilip, bir akıntı sağlamasını çok istiyoruz. Lütfen ilginizi esirgemeyiniz.

Sorunumuz materyalist bir sistemin sona erip ermediğidir. Ya da materyalist realitenin hudutlarını belirlemektir. Her fırsattan yararlanarak, çeşitli görünümlele kendi gerçekliğini, sistemli olarak, yaymak isteyen materyalizmin yerini belirleyip, onu kendi düzeyine yerleştirmeğe insanlık olarak mecbur olduğumuzu sanıyoruz.

Metapsişik Derneği, tekâmül değişimi yolunda kendine düşen tarihsel görevini yerine getireceği güne kadar «şuurların değişimini» hızlandırma eylemine devam edecektir.

Selâm ve Sevgiler.

E. ARIKDAL

Aşağıda sunduğumuz «Ruhsal Tebliğ» dünya insanını içinde bulunduğu maddî ve manevî durumu, sonuçlarını ve çaresini açık ve seçik olarak ortaya koymaktadır. Tebliğin kendine has dili ve seçilen deyimler, genç kuşağın anlamasında zorluk çıkaracağı için, sadeleştirilmiştir. Kulağa hoş gelen ahenk ve etkenliğinin azalmasına karşın, daha anlaşılır olması faydalıdır sanıyoruz. Yorum, herkesin kişisel anlayış ve ruhsal gereksinmesine göre olacağından «Ruh ve Madde'niz» tebliği olduğu gibi vermeyi tercih etmiştir.

Tebliğ (Sadeleştirilmiştir)

Mustafa Molla: 22 Mart 1948

Medyom: Macit Aray

«İnsan işkencenin adını koyan tek etgendir. İnsan ancak gene kendisi için değerli olan işkenceyi kendisine, kendi iradesiyle yaratır. Ve ilâhi isteğin tecellisi (görünmesi) de buna izin vermek âdetiyle nitelenmiştir.»

«Adı konmak, kendinin varlığını tahayyül etmek, onun mevcudiyetini bilmek istemek ve irade eylemek değil midir? Bütün zahmetlerin en yüceleri dururken bütün zahmetlerin en değersizizi sizi kuşatmıştır. Ne için diyacaksınız? Olduğunuzdan ileri varmak amaç değil midir? Bu amaç da tutulan yola göre gerçekleşiyor. Halbuki hangi haliniz süzülüp incelmıştır? Ve hangi tasavvur ve tahayyülünüz bir başka bireyi kapsayacak genişliktedir?»

«Ne yaparsanız birinci endişe şahsınız ve hudutlarınız içinde mahpus kalıyor. Uluslar arasında ortaklaşa bir anlayış, bir tasavvur, bir inanç; bir karışıklık ve ıstıraba engel, yokluğa düşman felsefe mevcut değildir. Öyle ise önce kendinizden bekleneni kendiniz çiğnemekte devam ederken, nasıl olur da ruh âleminden herhangi bir soru açarak bilgi istersiniz?»

«Amma biz şunu demek istemiyoruz: biz nasıl olsa kurtulmuşuz; siz dünyanızda çekiyorsunuz, ne yapalım, elimizden ne gelir? Bizi asla böyle koyu bir egoizma ile dolu sanmayınız. Düşünüyorsunuz, fakat bulamıyorsunuz. Niçin şu dünyanın doğal durumları bizim insani eserlerimizle uygun olamıyor? Siz toprağın isyanını gördünüz mü? Siz nehrin kıt'a değiştirdiğini, buzlu denizlerin ekvatora aktıklarını, dağların yer değiştirdiklerini, kısaca iklim ve kıt'a teşevvüşlerini hiç seyrettiniz veya işittiniz mi? Demekki Dünya'da tersine ne oluyorsa hep insan eliyle ve insan isteği ile ortaya çıkıyor.»

«O halde tabiat kanunları, hükmünce (kendi karar ve gücüyle) akıp giderken, siz insani kanunlar içinde bir yol, bir kurtuluş ufku bulamıyorsunuz. Bu ne demektir? Acaba yaradılış böyle de ondan mı? Bu sorunuz, ne gariptir ki siz kendinizi daima dıştan en değersiz görücü, en acımasız bir mutlak etgen elinde esir olucu kabul ediyorsunuz da her şeyi dışa yüklemeğe, kendinizi şüpheden kurtarmağa (temize çıkmağa) vesileler bulmağa çalışıyorsunuz. Eğer böyle bir zorunluluk söz konusu olsay-

di gözlerinizin görmesine de gerek kalmazdı. Ve her şeyi Yukarısı irade ve idare eder, olur biterdi.»

«Halbuki siz kendi ayaklarınızın ipini kendiniz vurmuşsunuz. Gözlerinizi bizzat kendiniz bağlamışsınız. Aklınız sadece kemik düşünen canavarların rüyalarından daha kutsal bir merhaleye açılmamış... Bundan kimin sorumlu olması lâzımı geldiği aşikârdır. Öyle ise, dünyanız dünyadır ama, insansızdır. O böylece genel bir vuruşmadan süzülerek bir bir kurtuluşa hak kazanmış zümrenin hâkim olmasını doğuruncaya kadar devam edecektir.»

Yangınlarınız olacak ve bu yangınları selleriniz söndürmeyecek;

Tufanlarınız olacak, bu tufanları güneşleriniz dindirmeyecek;

Evlâtlarınız olacak, onlar yollarını görmeyecekler;

Elleriyle kendilerini boğarlarken mutluluğu aramakta olduklarını sanacaklar.

Bütün bunlar hep isteklerinizin perişan manzarasıdır.

«Öyle bir zamandasınız ki acılarınızın küçümsenmesi imkânsızdır. Bu ne talihtir ki bu acılarınız, bu haliniz daha çok ilerleyecek daha genişleyerek bağışlamasız bir hale gelecektir. Bu acılarınız insanlığın yetim arzularını istihsal için uğraşan görünmez bilgelerin (yani vazifeli ruhların) değerlendirme terazilerinde duracak ve onları inletecek, ağlatacak; fakat sizler, bir başka taraftan, hiç bir ses ve ıstırap bağırtısı işitmeyecek derecede nefsinin zulmüne boğulmuş olarak, çırpınacaksınız.»

«Evet, bu sözlerim yalnızca bir sohbettir. Siz bundan ürkmeyiniz. İnsanlık adına konuşurken kanamayan bir dilin yok olduğu bir devirde, biz de, elbette bu kadar acı içinde sizinle duygulanıyoruz.»

«İktidarınız ne partilerden,

Ne hükümetlerden,

Ne malzemelerden gelir.

İktidarınız ancak sizin keşfetmek kudretini gösteremediğiniz bir kaynaktan gelecektir:

Yani Kalbinizden ve Vicdanınızdan.»

«İnsanlık bir dereceye kadar yükselecek ve peri masallarında olduğu gibi ruhsal hazlar içinde yaşayacaksınız. İnsanlara acı mayadan tatlı iksirler sunacaksınız. Onlar bu akıl iksirlerini (olağanüstü etkili madde, şurup) ellerinizden icecekler ve bir zaman olacak ki tarihler, insanların ölüm ve dirimleri kadar zihniyetlerinin korkunçluğundan muzdarip olarak, heyecan ve sapkınlık içinde bunalıp kalmış bir asrın tablosunu beşeriyetin vicdanından kovmaya çalışacaklardır. Şimdiki halde tükenmez bir unutkanlık çağında batan insanın rengi ve şekli yarın, yükseltici ellerin sayesinde gene bir İnsanlık tacı olacaktır.»

«Emin olmalısınız. Her şey ve olay bir bunalımın sona ermesidir. Dolmuş bulutlar bir gün boşanacaklardır. Bunda ne acınacak, ne tiksinecek bir yön yoktur. Bunlar, yapılan İsin neticeleri acı ve zehirli meyveleridir. Burada, devşirilenin mahiyeti değil, devşirenin arzusu hâkimdir. İnsallah hiç bir zaman meyus olmayacaksınız. Şart: olaylardan ibret almak.

Hayat Alanlarının Resimleri

● Henry MONTEITH

YAZAR HAKKINDA :

1937'de Columbia'da doğdu. Pensilvenya Üniversitesine ve Milwaukee Mühendislik okuluna devam ederek buradan birincilikle mezun oldu. Purdue Üniversitesi'nde çalıştıktan sonra New Mexico Üniversitesine nakletti ve buradan 1990'de Master derecesini aldı. Hâlen doktora çalışmaları için Amerikan Radyo Kurumunda renkli televizyon yapımcılığı, Sandia Laboratuvarları'nda (6 yıl kadar) kompüter programcılığı bulunmaktadır. Bay Monteith'in ruhsal ve okült konulara karşı olan merakının 20 yıllık bir geçmişi bulunmaktadır. Bir Rusça makaleden 1971'de yaptığı çeviriden sonra kendi kendine basit bir Kirlian Cihazı yaptı. Daha sonra Kasım/1971'de Amerikan Ruhsal Araştırmalar

Kurumu'nun bir konferansına katıldı ve yanında kendi yapmış olduğu Kirlian Cihazını da götürdü. Bu, o zamana kadar yapılmış olan ilk Amerikan yapısı Kirlian Cihazı oluyordu. O zamandan beri Bay Monteith Amerikan araştırmacılarını, 'Kirlian Etkisi'nin hastalıkların teşhisinde kullanılabilceği yolunda uyardıya çalışmaktadır. Zamanla Monteith Kirlian fotoğrafçılığı konusunda o kadar tanındı ki Prag'da yapılan Uluslararası Parapsikoloji ve Psychotronics Konferansında konuşma yapması için davet edildi. (18-22/Haziran-1973). Hâlen kendisi, Amerika çapında Kirlian Etkisi araştırmaları yürütmekte olan Washington'daki Mankind Research Unlimited'de danışman olarak çalışmaktadır.

Dünyanın dört bir tarafında araştırmacılar tarafından yapılmakta olan ileri denemeler, insan vücudunun gözle görünmeyen bir radyasyon alanıyla çevrili olduğunu, bu enerji emanasyonunun zihin kontrolü altında bulunduğu hipotezi doğrular mahiyettedir. Çok eski zamanlardan beri düşünürler bu süptil hayat gücünün farkındaydılar ve ona prana, mana, eterik madde, odic güç gibi isimler vermekteydiler. En son olarak da ona 'biyop'azma' denilmektedir. Bununla birlikte onun mevcudiyeti Semyon ve Valentina Kirlian'lar tarafından bilinen cihaz bulunana kadar ispatlanamadı. Artık 'Kirlian Etkisi' olarak bilinen prensip yardımıyla bütün canlı organizmaları çevrelemekte olan bu radyasyon alanı etüdü edilebilmektedir.

'Kirlian Etkisi' en iyi şekilde insan vücudunun radyasyon alanının bildiğimiz manyetik alanla karşılaştırılmasıyla en iyi şekilde anlaşılabilir. Bir manyetik alan gözle görülemez; ama altında miknatıs bu-

lunan bir kartonun üzerine demir tozları serpilirse (manyetik alan çizgileri gözle görülebilir hâle gelebilir. Demir tozlarının sıralanışına bakarak o manyetik alanın ne kadar geniş olduğunu, yayılma alanını anlayabiliriz. Artık anlaşmış bulunmaktadır ki, insan vücudunun etrafını saran alan, (bir manyetik alanın demir tozlarını etkilediği gibi) yüksek voltaj, yüksek frekans elektrigi etkileyebilmektedir. Sonuç olarak çevremizde bulunan alanın fotoğrafını çekmek ve bunu yüksek voltaj, yüksek frekans alanıyla incelemek istiyoruz. Vücudun radyasyonu, sadece elektrik alanını değil onun rengini de değiştirir.

Örneğin, nezleye yakalanmak üzere bulunan bir kimsenin parmak ucundan çıkan radyasyonun rengi kızıla kaçır. Ayrıca bu kırmızı rengin içinde daha koyu çizgiler görülür. Bunun gibi daha birçok rahatsızlık bugüne kadar alışık olduğumuz şekilde besbelli ortaya çıkmadan çok önceleri Kirlian Tekniğiyle (daha gerçek



**Parmaktan çıkan biyomanyetik etkiler.
Orijinali Kırmızıdır.**

başlangıcında saptanabilir. Santa Rosa, Calif'daki Psikotronik Araştırma Enstitüsünden Daniel Kientz ve Ricardo Joseph bu şekilde bir kimsenin parmak uçlarının Kirlian resimlerinin yardımıyla epey önceden gribe yakalandığını anlayabilmekte-dirler.

Kirlian Etkisi ileride en mükemmel bir teşhis aracı/vasıtası olarak karşımıza çıkabilir. Ve bu önleyici tıpta kullanılabilir. Hindularının çok eski zamanlardan bu yana 'aura' ismiyle öne sürdükleri fenomen de bu araçla gayet mükemmel bir şekilde etüd edilebilir. Buradan da, bir kimsenin radyasyon alanıyla heyecanlarının diğer bir kimseye aktarılması konusuna kolayca geçilebilecektir. Çekilen resimlerden bu girişimin gerçekleşmekte olduğu görülmektedir. Sütjelerden birisi sinirliydi fakat diğerinin bundan haberi yoktu. Fotoğraf çekilmeden bu iki şahıs yanyana oturuyordu. Çekilen Kirlian fotoğrafları sinirli şahsın parmak uçlarından çıkan radyasyonların (genellikle kırmızı renkte oluyor) diğer süjeye geçmekte olduğu görülmektedir.

Kirlian Fotoğrafçılığını anlayabilmek

için, beşer radyasyon alanının etkilendiği elektriksel alanın tabiatını bilmeye gerek vardır. Kirlian tipi bir aparatın fonksiyonu olan elektriksel alan yaratılmadığıdır. Bildiğimiz elektriğin alternatif akımı saniyede 60 saykılık osulasyona sahip bulunmaktadır. Bu, ileri geri hareket eden bir pandle benzetilebilir. Elektrik araçlarını çalıştırabilmek için çok güce ihtiyaç vardır. Bununla birçok elektron ya da akım telinden geçmelidir. Ne kadar çok akım ısınirse o kadar güce ihtiyaç var demektir.

Bir Kirlian cihazında elektronlar telin içinden çok daha süratli ileri-geri hareket etmelidir. Saniyede 100.000 defa... Bunun için iyi cins bakır teller kullanılır. Elektronu hareket ettiren şey voltajdır. Bu voltaj, fotoğrafı çekilen objeden elektron koparacak ve film plağını etkileyecek kadar yüksek olmalıdır. Filmin renkli oluşu elektronun çarpış velositesiyle ilgilidir. Farzedelim ki, kızgın olan bir kimsenin parmak uçlarında daha çok kan dolaşır. Kan oldukça iyi bir iletken olduğundan kızgın bir kimsenin parmağından elektron koparmak daha kolaydır. Bu durumda elektron daha yüksek bir velositeyle filme çarpar, bu velositenin değişik oluşuna göre de çeşitli renkler filmde görüntü olarak teşekkül eder. Elektronun parmaktan filme gidinceye kadar insanın radyasyon alanı içinden geçmesi gerekir. Bu geçişte elektronun yolunu etkiler. Elektronun yolundaki değişiklikler de filme çıkan radyasyonun kalıbıyla (görüntüsüyle) ilgili bulunmaktadır. Filme çıkan bu görüntü aynı zamanda frekansla da ilgilidir. Tabiatta bulunan herşeyin kendine özgü bir frekansı ya da titreşim derecesi vardır. Bir bardağa kaşıkla vurduğunda, o kendi tabii titreşim özelliklerine göre bir miktar titreşecektir. Bu, bizim işittiğimiz sestir. Kirlian cihazlarında gerekli olan yüksek frekansın molekül yapının tabii frekansına yakın olması lazımdır. Saniyede 3.000 ilâ 200.000 saykıl arasında. Parmaktaki moleküller kendi tabii frekanslarında titreştikleri zaman, parmaktan koparılan elektronları etkilerler, bu etkilenmede film

● Lütfen sayfayı çeviriniz

plağı üzerinde çeşitli renkler şeklinde tespit edilir.

Bugünkü denemelerin, canlıların etraflarında bulunan radyasyon alanının hudutlarını tayin etmek amacıyla bulunduğu akıllardan çıkarmamalıyız. Film plağının etkilenebilmesi için sadece bir kaç elektron yeterli bulunmaktadır fakat yukarıda da belirttiğimiz gibi bu elektronları canlı maddeden koparacak yüksek frekans ve yüksek elektrik voltajına gerek vardır. Yüksek voltaj tehlikeli değildir. Öldüren elektrik akımdır, voltaj değildir. Kirlian cihazlarında akım '0' (sıfır) a mümkün olduğu kadar yakın bulunduruur.

Artık Kirlian cihazları piyasaya arz edilmiş bulunmaktadır. Onların nasıl imal edilebileceğine dair açıklamalar da bulunmaktadır. Benim kendi kendime imal ettiğim Kirlian cihazının parçalarını bir otodan almışım. Elektriğin temel bilgilerine sahip herkes şemaya göre böyle bir cihaz geliştirebilir.

Masraf her ne kadar sizin maharetinize göre değişirse de, takriben 65 dolar (TL) civarında olacaktır. Otoendüksiyon bobini (kondansatörüyle beraber), vibratör, fotoğraf plağı, izolasyon, şarj dinamosu gibi parçalar piyasadan temin edilebilir. 6 ya da 12 V., akü işinizi görecektir.

Günümüzün bu konularla ilgili en heyecan verici araştırmaları belki de 'Psikotronik Amplifikatör'lerle yapılan çalışmalardır. Bu cihazlar yardımıyla insan radyasyon alanının veya biyoplazmanın yükselttiği söylenmektedir. Bu cihazlar eskiden de bilinirdi. Kabaca 'Pozitif' ve 'negatif' olmak üzere iki uçları vardır. Pozitif uç, bakır bir tüpün içine sıkıca konulmuş bir karbondan oluşur. 'Negatif' uç da aynı tarzda yapılmıştır. Bir farkla ki, onun içinde manyetize demir ya da çinkonun içinre manyetik taşı vardır.

Bu uçların her biri bir elde olmak üzere tutulur. Bu şekilde biyoplazmanın kuvvetlendirilmesi sözkonusu olmaktadır. Birinci Uluslararası Parapsikoloji ve Psikotronik Kongresinde Çekoslovak Bay Pavita, biyoplazmanın güçlendirilmesiyle ilgili eski

görüşü destekleyici psikotronik motorlar göstermişti. (* Maalesef, Bay Pavita orada bu motorlar hakkında yeterince ayrıntılı bilgi vermemişti. Fakat bunların tahmini şemalarını çıkarmak mümkün. Rotor (döner), belirli bir geometrik şekle sahip metal bir yapıya lehimlenmiş bir iğneye monte edilmiştir. Metal yapı, besbelliki, hem biyoplazmayı güçlendirecek hemde cihaza rotasyon yaptırabilecek şekilde bir bileşimi haiz bulunmaktadır. Böylece dönen biyoplazma enerjisi rotor'u daima hareket halinde tutmaktadır. Aracının nasıl çalıştığını göstermek için Bay Pavita bir



Bir kimseden diğerine geçen heyecan akımlarının Kirliyan fotoğrafı.

eliyle başına dokundu, sonra elini otuz santim kadar motorun üzerinde tuttu. Kendi başından motorun civarına doğru olan bu hareketi her beş saniyede bir defa yapmıştı. Besbelliki motor onun başından enerji çekiyordu. Onu yükseltiyor ve bununla da motorun rotasyonunu gerçekleştiriyordu.

Biyoplazmanın fizik maddayı etkilemesiyle ilgili olarak diğer bir deneme de yine Çek araştırmacılarından Julius Kremessky tarafından gösterilmişti. 90 cm. boyunda 7,5 cm. kadar eninde bir su teknesi (oluğu). Bunun üzerinde küçük bir kayık, ka-

yığın üzerinde de yelpazeye benzer bir yapı vardı. Bu yelpaze yapıya gözleri ni diktiği zaman gözlerinden çıkan biyoplazmik enerji kayığı hareket ettiriyordu. Bu kayığı aynı zamanda eğer isterse elinden çıkan biyoplazmik enerjiyi kullanarak da hareket ettirebiliyordu.

Bu ve buna benzer psikotronik deneylerin bir zorluğu bulunmaktadır: Elde edilecek sonuçlar önemli derecede çevreden gelen gürültüden, hava akımlarından, sıcaklık değişikliklerinden, gravitasyonel etkilerden müteessir olmaktadır. Kremessky'nin denemesinde, kayığın hava akımıyla hareket etmiş olabileceği akıllara ilk gelen sebep olabilir. Onun için deneyi ve kullanılacak araçları mümkün olduğu kadar her tür üyan etkilerden izole etmek gerekmektedir.

Psikotronik araştırmalar bugün, fen bilimlerinin bu asrın başında oldukları yerde bulunmaktadır. O zamanlar demirler maddenin atomik yapısına yönelik fakat elde edilen sonuçları açıklayabilecek ne bir teori ne de bir bilgi bulunuyordu. Bununla birlikte Bohr, Schrödinger, Einstein gibi bilimadamları kuantum ve relativite teori-

slni geliştirdikleri zaman fen bilimleli dayandıkları temeli anladılar ve ondan sonra sırayışlar şeklinde ilerleme yapıldı.

Bundan sonra atılacak en önemli adım, zihnin maddeyle olan ilişkisini açıklayacak bir teoremin geliştirilmesi olacaktır. Söz konusu kongrede bu konuda çalışmakta olan ilim adamlarından yene Çekoslovak Prof. Fr. Křhuda belirlendi. Bundan başka Duncan Bewett (Kanada), Rus Aleksander Dubrov sayılabilir. Bu konuya ilgili olarak Dubrov canlı hücrelerdeki sıvı ve katı maddelerin değişimlerinde 'biyogravite' ismini verdiği enerjinin etkileri üzerinde çalışmaktadır. Bewett madyomların relativite teorisiyle ilişkileri üzerinde durmaktadır.

Bu araştırmaların sonunda hiç şüphesiz insanın bilinmeyen potansiyelleri ortaya çıkacak ve psikotronik ilmi etrende büyük ilimler arasındaki yerini alacaktır (FATE'den) Haziran - 1974

(*) Daha geniş bilgi için bakınız: Ruh ve Madde Yayınlarından 'Sovyetler'de Ruhsal Araştırmalar, Cilt : II

ÇIKTI RADYESTEZİ

KURAMI ve UYGULAMASI

Açık ve seçik bir dil ve üslup. Tam uygulama,
Açıklayıcı şekiller ve hayatın her
bölümünde yararlanma olanakları.

Ülkemizde bu tür eserin ilki.

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ, Fiyatı : TL. 50

İnsanlara

Yazı Yazmayı Kim Öğretti?

● JEAN - LUC BERAULT'dan
Selâmî KANIKLI ●

Resmi bilim, onlarca yıl süresince, açıklanamayan bütün şeylere karşı ve özellikle, parapsikolojiye bağlı alanlara, kesin kararlar sırt çevirmişti. Bu gün aradan geçmeye başlayan ters bir akım, bilim için olduğu kadar, parapsikoloji için de yararlıdır. Ne yazık ki, insani denilen - tamamıyla insaniyetsizleştirilmiş - bilimlere âit olanlar, aynı biçimde yürümektedir. Bu, özellikle dile ve yazının tarihine âit olan şeyler için ortaya çıkmaktadır.

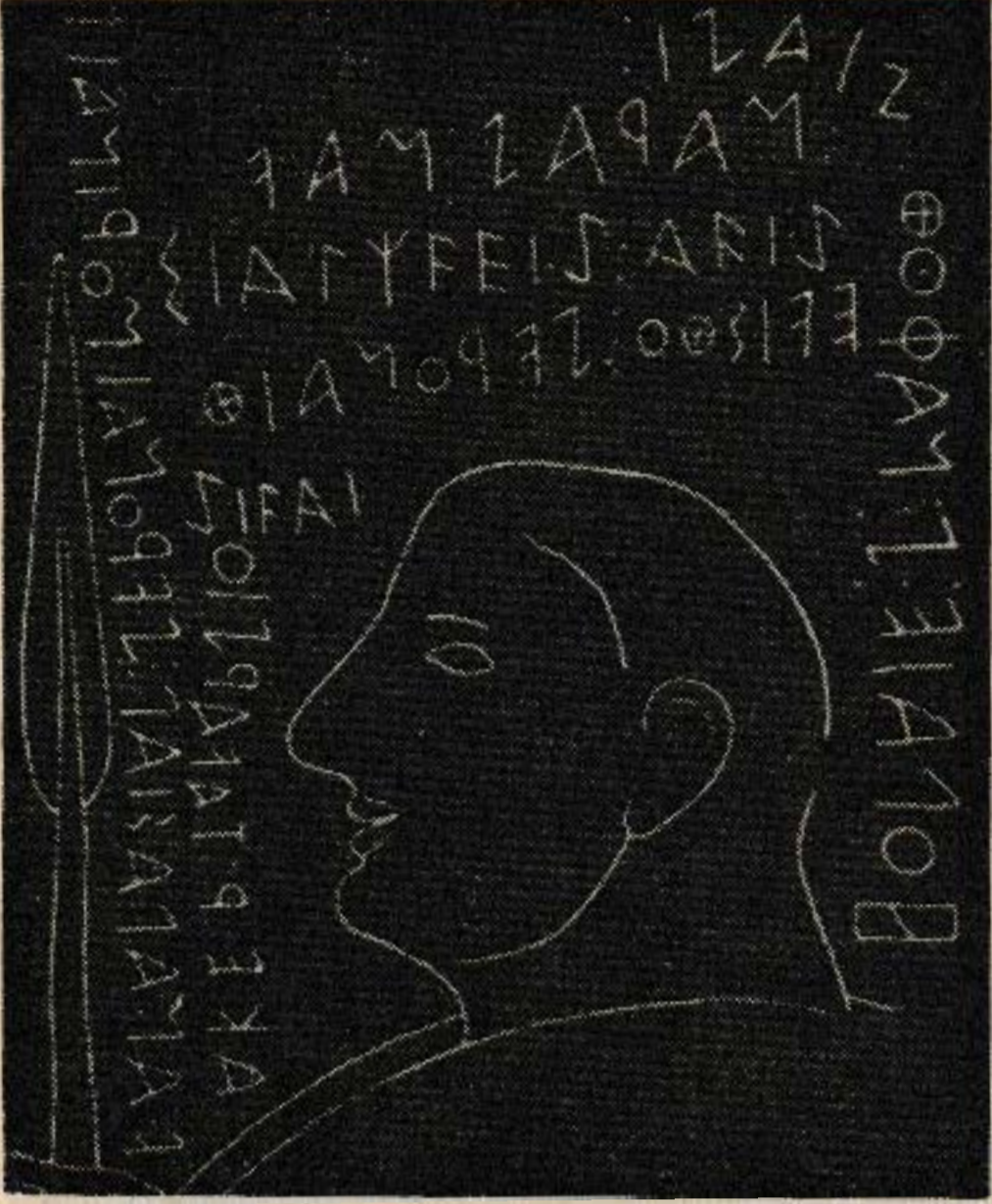
Hemen bütün uygarlıklar içinde, yazı yazan halklar, yazıya ilâhi bir kaynak tahsis etmişlerdir. Hiyeroğliflerin THOT'dan alındığına inanan Mısırlılar için bu bir gerçektir. İlk Giritliler ZEUS'ten, Araplar ALLAH'tan, Japonlar SHİNTO'nun KAMI'lerinden alındığına inanmışlardır. Çinde, her mâbedin yakınında, «kutsal karakterlerde» birer pavyon vardır ki, oraya, kâtiplerin müsveddeleri de dâhil olmak üzere, bütün yazılanlar konulmakta idi. En eski İskandinav harflerine gelince, onların sihirli karakteri, itiraz götürmez durumdadır. Ve eğer, kutsal kitabın «ilham» edilmiş bir metin olduğu kabul edilirse, İSA peygamberin söylediği gibi, «insani» yazı yanında, TANRI tarafından, kanun masaları üzerine çizilmiş olan gibi, Tanrısal bir yazının bulunduğuna inanmak zorunda kalınır. Kutsal kitabın Tanrısal kaynağı içindeki bu inanç, esasen, evrenin hikmetini ve yasalarını «GEMATRİQUE» denilen usul ile bulmayı araştıran, ruhlarla haberleşen kimselerin çalışmalarının isbatı olmuştur».

Yunan ve Latin alfabesinden doğan çeşitli yazıların çözülmesine, XIX uncu yüz yıldan itibaren başlandı, fakat aynı zamanda, çoğalan akılcı doktrin taraftarlarının etkisiyle, o yazıların sihirli görünüşleri üzerindeki araştırmalar durduruldu.

Yazıların incelenmesi zor bir sorundur. Zira onlar, kopya etmeye yarayan dillere bağlı değildir. Gerçekten Çin yazısı, Japonca ya olanak verir. Arapça ise, Türkçe, Farsça, Swahili ve saire için kullanılmıştır. Bu hale göre yazılar, şu üç büyük kategori içinde sınıflandırılmıştır: Fikirleri şekille gösteren yazı, hece yazısı ve alfabetik yazı. Birincileri her şeyden önce, bir cismi göstermek için bir resme müracaat eden pictographique olanlardır ki (bu hiyeroğliflerden çıkmadığı). İkincileri, adlarının da gösterdiği gibi, bir heceyi göstermek için bir sembolden yararlanırlar. Esasında bir resim de olabilen bu sembol, içinde her hecenin, anlamından sapıtılmış çince bir fikir şekliyle gösterilmiş bulunduğu, Japoncada olduğu gibidir. Alfabetik yazılar, bizimki gibi, mücerred bir ses yazmak için bir sembolden yararlanırlar ki, bu sembol harftir.

Genellikle kabul edilen, fenni bir teoriye göre, birbirinden alınmış olmaksızın, yakın bir uygarlığa ulaşmış olan bütün yazılar, üç aşamadan geçerler. Oysa, çok yakından görülecek olursa, bu yanlıştır. Zira bütün pictographique sistemler içinde, sanki bunlar «başka birisi tarafından» öğretilmişler gibi, çeşitli sistemlere âit olan bir miktar unsur vardır.

Meraka değer durumunda olan örnek, Finikelilerinkidir. Çıkışta, yavaş yavaş pictographique yazıya, sonra, Hititlerin, Bâbillilerin ve Asurilerin çivi yazısına dönüşen, Çağımızdan önceki III üncü bin yılın Sümer bilmeceleleri çeşitleri bulunmaktadır. Daha sonra da, bu üç tipten başlayarak, Sâmi halk zamanında, Biri SİNAI'de, öteki RAS SHAMRA'da, Üçüncüsü de BYBLOS'ta olmak üzere, üç alfabetik yazı daha ortaya çıkmıştır. Yaşayacak olanı, sadece bu sonuncusu olup, Finikeliler,



Şimdiye kadar çözülemeyen bir yazı. Ege denizinde Memnos adasında bulunmuştur.

uzun bir sapma ile Yunanca, Etrüskce ve nihayet, bizim Latin alfabemize dalmışlardır.

Fakat, eğer bu yazı âilesi içinde (ve şurasını hatırlatalım ki, dil âilesi içinde değil) müşterek bir sır varsa, fazla olarak, ortaya invari bir sır koyan, uygarlıklardan veya şehirlerden çıkmış, orijinal alışlar da vardır. O derecede ki, bazı uzmanlar kendilerine, SİHİRSEL - DİNSEL denilen, bu ilkel yazma sisteminin, gerçekte insanlara, gerek melekler biçimindeki varlıklar, gerekse, arz kökenli olmayan varlıklar tarafından aktarılmış olup olmadıklarını sormaktadırlar. Faraziyenin rakipleri, bazı yazıların insanlara, uzay yolcuları tarafından öğretilmiş olacağı hususuna bir çok itirazlar ileri sürmektedirler. İtirazlardan biri, yazının çeşitli tiplerde oluşuna âittir. Neden, sizin seyyahlarınız insanlara yalnız bir tip yazı öğretmemişler? Bu delil pek tutmamıştır.

Afrikanın sömürgeleştirilmesini hatırlatalım: Avrupadan gelen fâtipler, İngilizce, A'manca, Fransızca, Portekizce, Hollandaca gibi çok çeşitli dilleri zorla kabul ettirdiler.

Elektronik hesap misali de isbatlayıcıdır.

Başlangıçta ilk elektronik beyin, aynı prensip üzerine tasarlanmıştı. Basit ikili sistem şekli altında, emirler onlara aktarılıyordu. Çok karışık ve rakip şirketler tarafından imâl edilen makinelere, her tipe özgü olmak üzere, «Makine - konuşmalar» icadı gerekti. Böylece BULL'ün «Gamma 60» makineleri için AP₁, AP₂ ve AP₃, İ.B.M. ler için Le FORTAN, Remington Rand için Le mathematic ve saire düsturları elde edildi. Bazı konuşmalar, çalışmaların verilen tiplerine, ötekilerden daha uygun geldi, ticaret için Le Cobol ve araştırma için Algol gibi.

«Makina - Dili» ile bu karşılaştırma, kuşkusuz, gerçeğe en çok yaklaşımdır. Esasen, eğer çizgisel yazılar incelenecek olurlarsa ki, en eski Cermen ve İskandinav harfleri, etrüksk, Girit, Finike harfleri söz konusudur, bu harflerin, «optik okuma harfleri» adı verilenlerle olan benzerliğinden dolayı hayrete düşülmektedir. Alfabemizin harf ve rakamları, bir elektronik beynin fotoğraf hücresi vasıtasıyla, doğrudan doğruya okunmuş olması için stilize edilmişlerdir ki (bunlar, kredi kartları, banka çekleri ve saire) üzerine basılan harflerdir).

Bundan dolayı, evvelce gördüğümüz gibi, kendisine göre, bütün çizgisel harflerin yalnızca pictigram'ların stilize edilmiş olacağı tezi, hiç ayakta duramaz. Bu hale göre, eğer, başka yerlerden gelen varlıklar tezi doğru ise, bu varlıkların kendi Makina - Dillerini, anlaşılmayan işaretlerin yerlerini, hiyeroğliflerin atası olan bilmece resimlerle değiştirecek, arzılara öğretmeyi denemiş olacakları düşünülebilir. Nasıl ki hâlen elektronik beyinlerin imalçileri, yapılacak hesap tipine göre, çeşitli dillerden yararlanıvorlarsa, çeşitli sembol sistemlerini de, zekâ derecelerine göre veya onlarla sürdürmek istedikleri münasebetlerin cinsine göre, insanlara intikal ettirmiş olacaklardır.

İnsanlar ve arz dışı varlıklar arasındaki münasebetler sorununu nazarı itibara alarak, ancak gelişmiş insan toplumlarıyla bu günkü temasları düşünmeye çok çok eğilimimiz vardır. Bu, zaman ölçüsünde anlamsızdır. 4.5 milyar yıl oluyor ki, arz dışı varlıklar, arz üzerinde, henüz kuvvetlenmek üzere olan bir

● Lütfen sayfayı çeviriniz

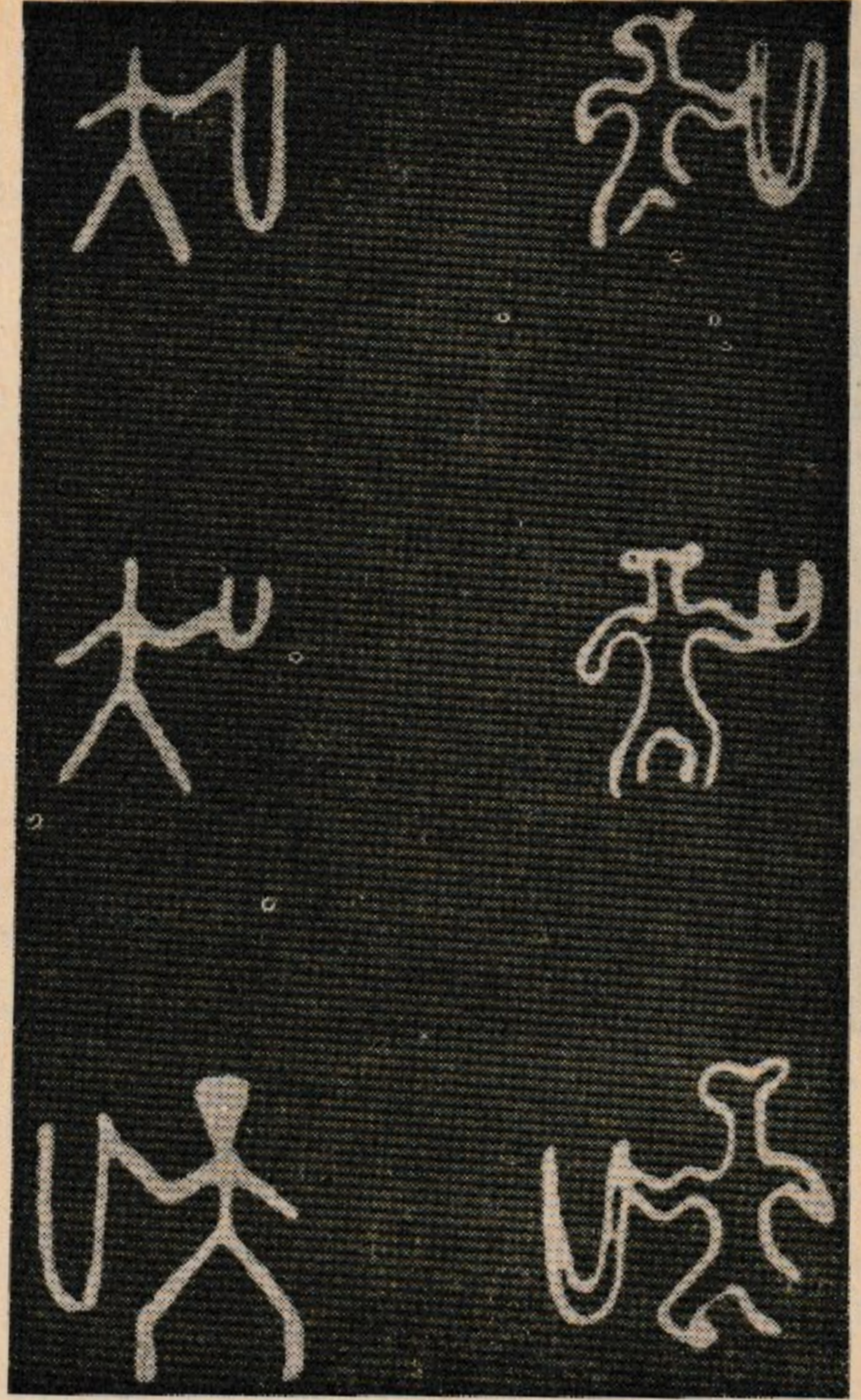
gaz kitlesi görecektir. Bir milyar yıl sonra orada hemen, mavi yosun şeklinde hayat bulacaklardır. Bir kaç aşama daha geçince, çok gelişmiş hayvanların, büyük sürüngenlerin, sonra ilk - insanların, tarihten önceki insanların, verini alacak ve 1879 yılında, bir arz dışı insanı, bir beşiğin içinde ALBERT EİNSTEİN adlı bir bebeği görebilecekti... Bu hale göre, sonuç olarak, gelişmenin her aşamasında, ziyaretçilerimizin çeşitli bir bağlantı kuralı öğretmeye girişeceklerine inanmak gerekmiyecekmi?

Esasen, tarihten önceye âit mağaralar-daki kaya resimlerine karışmış olarak bulunan bir çok acaip işaretlerde, dile nakil vasıtası hizmeti gören çeşitli yazılarda, ve dünya üzerinde bulunan bütün bu sihirsel - dinsel tab'attaki grafik resimlerde müşterek bir köken görmek olanaksız değildir. Hiçten başlayarak, ne berikleri, ne ötekileri, insanlar tarafından icat edilmemişlerdir. Fakat, başka yerden gelmiş bir yazının uzak izleridirler. Kimler tarafından öğretilmiştir? Sır buradadır. (Nostra - 295)

PASKALYA ADASININ GİZLİ YAZISI

Paskalya adasının dev yapılı ünlü heykelleri, yazarlara bir çok mürekkep sarf ettirmişdir. Bir çok faraziyeler ileri sürülmüş, fakat hiç birisi memnuniyet verici delillere dayanmamıştır. Bu da, muammanın tamamiyle yerinde durduğunu göstermektedir. Bununla beraber, bir sır teşkil eden, sadece bu tarihten önceki, heykeltraşlığa âit taş anıt değildir, «Konuşan tahtalar» da tamamiyle sırdır.

Adayı ilk keşfedenler, üzerleri pictographiques yazılarla kaplı, tahta tabletler buldular. Yerliler bunlara, «Konuşan tahtalar» anlamına gelen «Kohau rongo - rongo» adını veriyorlardı, ve her şey, tamamiyle hiyeroglifik bir yazının söz konusu olduğunu isbatlıyordu. Bu tabletler, nasıl da, açıkca dinsel bir anlam taşımakta idiler. Paskalya'lıları incile inandırmakla görevlendirilmiş olan ilk misyonerler, hırsıyla onları tahrip etmeye başladılar. Onlardan bu gün ancak, bazı müzelerde muhafaza edilmekte olan bir düzüne kadar kalmış bulunmaktadır ve şimdiye kadar



Sağda Paskalya adasındaki, Solda Mohenjo-Daro uygarlığındaki yazılar arasında dikkat çekici bir benzerlik var.

hiç kimse onları, uygun bir şekilde tercüme edememiştir.

ALFRED MÉTREAUX adlı bir fransız etnoloğu, bir köpek balığı dişi veya volkanik sert bir taşın ucunun yardımı ile, tahta içine kazılmış olan, beş yüzden bir az fazla çeşitli işaretlerin anlamını söktü. Başka hiç bir yanda bulunmayan karakteristikler şunlardır: Her satırın sonunda, işaretler baş aşağı edilmişlerdir. O suretle ki, metni okumak için, bir satırı çözdükten sonra, sonrakine geçmeden önce, tableti çevirmek gerekiyordu.

Bir çok çözme girişimleri başarısızlıkla sona erdi. Yirmi yıl önce, HAMBURG üniversitesinden bir profesör olan THOMAS BARTEL, Paskalya dilini, bir polinezya diliyle mukayese ederek, pek o kadar gerçek bir ter-

cüme yapamamaksızın, bazı metinlerin anlamlarını yakalamayı başardı. Onun açıklığa kavuşturabildiği husus şudur ki, bu yazı, telgraf stilinde yazmaya olanak veren, sınırlı sayıda sembollere dayalı bir haberleşme sistemi idi.

Yerliler tarafından korunan bir geleneğe göre, Paskalya'luların atası, o zaman çöl olan Paskalya adasını işgal etmek üzere, kendisiyle beraber bütün ötekilerin atası olan, altmış yedi yaşında «konuşan tahta» taşıyan iki büyük gemi ile, çağımızın 12.nci yüz yılında gelmiş bulunan HOTU-MATUA adında bir kimse olacaktı. HOTU-MATUA ve arkadaşları gerçekten insan mı idiler?

Evvelce yapılan BARTEL çalışmalarında, Macar bilgini HEVESY, Paskalya'luların işa-

retleriyle İNDUS vadisindeki MOHENJO DARO uygarlığının henüz çözümlenmemiş ve çözümlenemeyecek olan hiyeroğlifleri arasında bulunan benzerliğe dikkati çekmişti.

Bu husus, fen dünyasında tam bir çığlık kopmasına yol açtı ve HEVESY'nin fikri, «konuşan tahtalar»ın, ancak bir kaç yüz yıllık tarih taşıdıkları bahane edilerek red olundu. Oysaki Hintlilerin pictogramme'ları, iki veya üç bin yıllık bir tarihe yükseliyordu. Fakat eğer iki stil dikkatle incelenirse, tamamiyle benzemektedirler. Bu iki yazı, çeşitli köklerdeki insanlara, biri birini izleyen iki seyahat sırasında, başka yerlerden gelmiş olan «seyyahlar» tarafından öğretilmiş olamaz mı idi?



Teşis tarihi 1871

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVEYİ BULABİLİRSİNİZ

SATIŞ YERLERİ :

Eminönü, Tanınmış Cad. Beyoğlu Bahk pazarı ve

Kadıköy Çarşısı Mağazaları

Eminönü Tel. 22 00 80

**RUH ve MADDE'ye Abone olunuz;
Okuyunuz, Okutunuz.**

● JEAN BRUN'dan
Selâmî KANIKLI ●

Gerçekten Zaman İçinde



Yolculuk Edilebilir Mi?

Önceki hafta, bazı hayaletlerin tabiatını açıklayan fenni tahminleri dikkatle inceledikten sonra, sona erdirmek üzere, gerek zamanın bükülmesinden, gerekse, bir evren arasından bir çok boyutlara ve bizimkine şiddetli bir geçişten çıktığı sanılan, öteki görünme vakalarını hatırlatıyorduk.

Bu çeşit meydana çıkışları incelemek üzere. «küçük Trianonun sırrı» adı altında bilinen bir öykü ile yetiniyoruz. 10 Ağustos 1901 cumartesi günü, Miss MOBERLY ve MISS JOURDAİN adlı, iki genç İngiliz bayan, VERSAY şatosunu ziyaret etmektedirler. Akşamın saat başına doğru kendilerini küçük TRIANON'a doğru sevk etmeyi araştırarak, parkın içinde bulunmaktadırlar. Bir duvarın boyunca yürüyerek, kraliçenin eski malikânesine girmelerine olanak veren, küçük bir kapı bulurlar ve oraya girer girmez, acâip bir izlenime kapılırlar. «Miss JOURDAİN daha sonra, bir rüyada yürür gibi acâip bir hayale daldıklarını anlatmıştır. Yapraklı ağaçlar, manzara, bize doğal gibi görünmemektedirler. Her şey, bir duvar kağıdının soğuk ve donuk görünüşünü almıştır.»

Bu hal içinde iki turist, 18 inci yüz yıl modasına göre giyinmiş, aralarından bazıları,

birbirleriyle bir kaç kelime alış verişinde bulunan, acâip kimselerle karşılaşılır ve MARIE-ANTOINETTE'e benzeyen, meç-bir kadın görürler. Sonra, yol gösterici bir uşak görünüşünde olan genç bir adam, turistleri küçük bir kapıya doğru götürür, bu kapıyı aşınca, şatonun parkına dönerler ve o zaman, yeniden şimdiki zamanı bulma izlenimine sahip olurlar.

Müritlerinin, açıklamasını pek istedikleri bu serüven, Esrarengiz olaylarla pek çok ilgilenen ALBERT EINSTEİN'i merakla sürüklemiştir. Ona göre, 1789 yılında olmuş bulunan geçmişin bir sahnesi, 1901 yılında, VERSAY'dan yüz on iki ışık yılında bulunan bir gözlemcinin bu günkü zamanına (1789-1901) ve öteki bulunan bir gözlemci için, gelecek zamanına âittir. Tek zorluk, bu mesafe-zaman büzülmesinin, 1901 yılında arz gözlemcileri için nasıl meydana gelebildiğini öğrenmektir.

Ezoterizm üzerindeki araştırmalarıyla pek tanınmış olan RENÉ ALLEAU, sırasında bu husus üzerine eğilmiştir. O, iki turistin denemesi içinde, en azından gerçek bir olayın bulunduğunu tahmin ettik, diye yazmakta ve bir teori olanağının, izafiyet olabilece-

ğini belirtmektedir. Bu iki bilgiye uygun şekilde çözümlenen sorunu tahmin ederek, klasik bir muhakeme uyguladık. Bu tahmin içinde miss MOBERLY ve miss JOURDAİN, gerçekten, geçmiş sahneleri görmüş olacaktırlardı. Fakat, alışıla gelmiş mesafe-zaman çerçevesi içinde, anormal bir olayın söz konusu olması itibariyle, onun bizzat zaman içinde tahkiki olanağı bulunmalı idi ki, bu aynı gün, Versay'dan başka yerde gösterilmiş olmalıdır ve başka gözlemciler için, anormalliklerin izlerinin yeniden bulunması gerekirdi.»

RENÉ ALLEAU, araştırmaları için, günün basınından bilgi çıkardı ve muammalı olayların, iki İngiliz kadınının serüvenlerini yaşadıkları aynı zaman içinde meydana geldiklerini gördü. Bazılar BOURBONS'lara bağlı prens ailelerine veya şöylece, MARİE ANTOINETTE'in soyundan gelme, Avusturya imparatorluğu ailesine ait idiler: LOUIS PHİLİPPE'in torununun çocuğu prens HENRİ ölmüş bulunmaktadır. Almanya'da, kocasının bıraktığı mallara sahip olan imparatoriçenin cenaze alayı kutlanır. Ulusal eşyayı koruma bürosunda, tesadüfen, oir anbarda unutulmuş bir kasanın içinde, X uncu CHARLES'in altın yıldızlı gümüş tacı ve hükümdarın tahta çıkmasında yararlanan bir çok cisimler keşfolunmuştur. Doğal olmayan öteki olaylar, RENÉ ALLEAU'nun dikkatini çekmiştir. Fakat biz onlarla yetinceğiz. Zamanın akışı içinde, bilinmeyen bazı şeylerin, baş şefe, MARİE ANTOINETTE'e ve onun soyundan gelenlere âit bir «kaza»nın 10 Ağustos 1901 yılında meydana geldiği inancına dayanmaktadır. Miss JOURDAİN ve miss MOBERLY «hayalet»ler görmeyecekler, fakat sadece, geçmiş bir sahnenin akışına katılacaklardı. Sanki, yayınlanması ertelenmiş bir olayı televizyonda seyrediyorlarmış gibi.

Bunun olanağı varmıdır? Bilginler bunu inkâr etmektedirler. Onlar için zamanın fizik tabiatı yoktur. Bu, onların birbirini izlemesinden başka bir şey değildir. Geçmiş ve gelecek yoktur, böyle olduğuna göre, geçmiş dünyanın şimdiki zamanı ve gelecek te, yarının şimdiki zamanıdır. Bu hale göre biz, daima şimdiki zaman içinde kalacağız ve çünkü her şeyin, geçmişte olduğu kadar, gelecekte de

olması, gerçekleşmeyecek bir hayaldir. Bununla beraber bu, herkesin fikri olmaktan uzaktır, herkesin fikri değildir. İzafiyet nazariyesi ve QUANTİQUE mekanik, her şeyin olanağının bulunduğunu kabul edecek derecede, zaman ve mesafe hakkında sâhip olunan anlayışı alt üst etmiştir. Bu, partiküller fiziği içinde, başka şeylerin ortaya çıkarılması demektir.

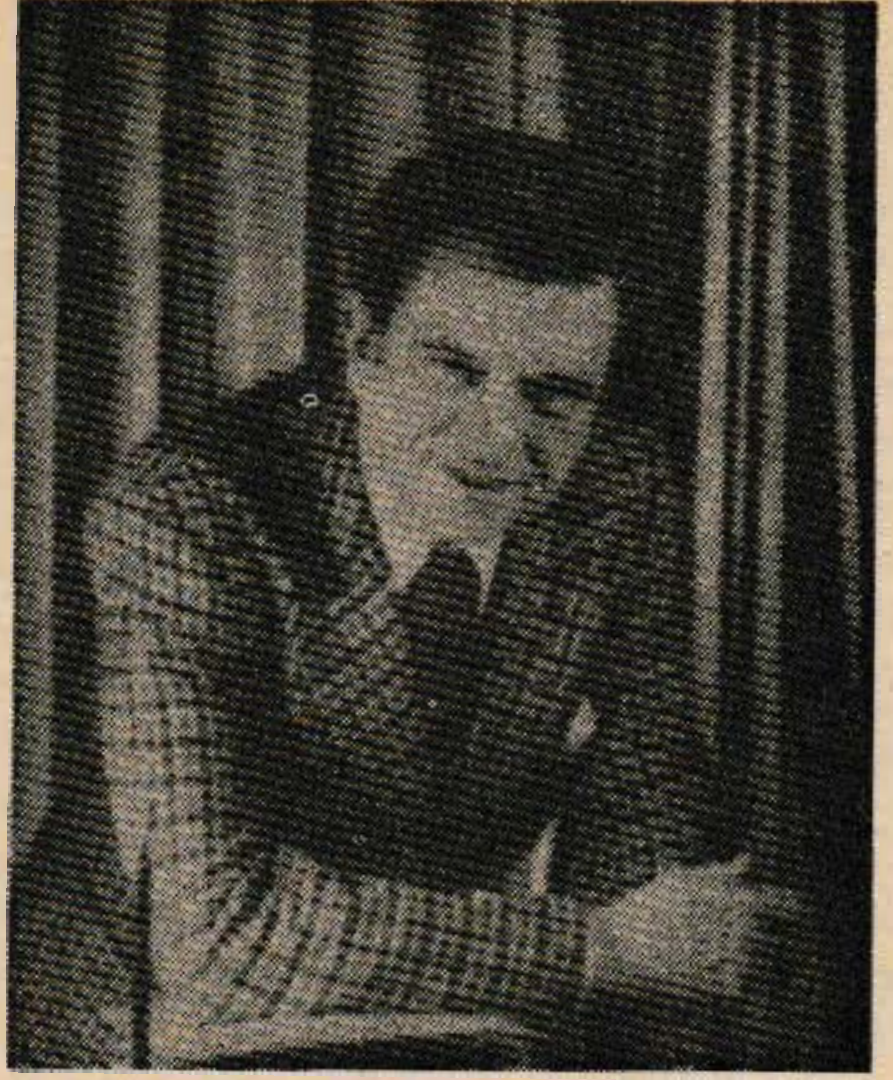
Gerçekten, uzayda, arzdan 30 kilometre uzaklıkta doğan ve saniyenin bir milyonda biri gibi, son derecede kısa bir varlığa sahip olma özellikleri bulunan partiküller, MESONS'lar vardır. Oysa, bu MESONS'lar bize kadar ulaşmaktadırlar. Fizikçiler onları elde edebilir veya hiç değilse, onların kısalıkları nedeni ile, küremizin yüzeyine varışlarını, karışık bir âlet yardımıyla meydana çıkarabilirler. Bununla beraber, bu 30 kilometreyi aşmaları için onlara, sâniyenin milyonda birinden fazlası gerekmektedir. O zaman, partiküllerin «hayalet»lerimi söz konusudur veya daha doğrusu bu MESONS'ların zamandan kaçmaya yetenekleri mi var? LOUIS PAULWELS ve JACOUE BERGLER olayı inceleyerek, «S:hirbazların Sabahı» (Le matin des magiciens) içinde, Zaman Çekmecelerini «Tirols du temps», içinde, muazzam bir güç alanı etkisi ile çok yüksek bir hızla sürüklenen partiküllerin ölümsüz olacakları, bir çeşit oyuk halkalar hayal etmişlerdir. Böylece fizikçiler, yaşam boyu, normal olarak, sâniyenin bölümleri içinde ifade edilen partikülleri, saatler süresince gözleyebileceklerdi.

Ayrıca, QUANTİQUE mekanik bize, zamanı aşmanın olanağı bulunduğunun delilini getirmektedir. Bu bilgi, siyah deliklerin «Trous noirs» incelenmesinden çıkarılmıştır. Güneşinkinden on defa üstün bir kütleyle malik olan bir yıldız, eğer, meydana geldiği termo nükleer erimenin ısısı, merkezinde yeteri kadar bir basınç devam ettirmezse, «bir televizyon cihazı» gibi Imploser olacaktır.

EİNSTEİN FENNİ OLARAK BUNUN OLANAĞININ BULUNDUĞUNU BİLİYORDU

Yıldız nükleer yakıtını tükettiği vakit ki, bu milyonlarca yıl istemektedir, iç basınç yetersiz kalacak ve o kendi üzerine çökerek

● Lütfen sayfayı çeviriniz



Solda : Jacques Bergier ve Sağda : Fouis Pauwels «zaman çekmecelerini» tahayyül etmişlerdi.

şöylece imploser olacaktır: Bu bir «siyah delik»tir, böyle adlandırılmasının nedenine gelince, izafiyet nazariyesinin bize öğrettiğine göre, onun şiddetli çekiminden dolayı, her şey oraya düşebilmektedir, (bu hafe göre bu bir deliktir) ve ışığı oluşturan enerji taneleri de olsa, ondan hiç bir şey kurtulamamaktadır (bu hafe göre bu delik siyahtır). Prensipte olarak onlar gözlenemezler, fakat, kusurlu ışık olan X ışınları yayarlar ve 1972 yılında onlardan birinin meydana çıkarılması, ilk kez başarılmış olup, o da CYGNUS X-1 dir. İki yıl sonra CAMBRIDGE üniversitesinde profesör olan S.W. HAWKING, bu «siyah deliğin», devamlı olarak partiküller yaydığının sanıldığını görmüştür. Bununla beraber bu, teorik olarak olanaksızdı ve bu sırta bir açıklama bulmak gerekiyordu.

Mesafe-zamanın, çift olarak aynı zamanda doğan, birbirlerinden uzaklaşan, sonra birbirlerine yaklaşarak yok olan, madde ve antimadde partikülleri ile dolu olduğu bilinmektedir. Profesör HAWKING tarafından yapılan açıklamanın, bu delikten çıkarak za-

manı aşan bir madde partikülü olarak dikte alınması gerekir.

Bu nazariyeyi anlamak, QUANTIQUE fiziğe uymayan şeylerden dolayı, zor görünmektedir. Bir az kabaca bir karşılaştırma ile bu sorunu daha iyi kavramaya çalışalım. Aynı kuşaktan olan acemi erler, bir eri cezalandıran bir ast subayın neden böyle yaptığının öyküsünü anlatarak eğlenmektedirler: «içeri girdiğine inandırmak için, geri geri giderek kışladan çıkmış ve nöbetçi astsubayla alay etmeğe kalkışmış». Söz konusu olan budur. Gözlemci, zamanı aşarak oraya giren bir partikülü gördüğü vakit, partikülün siyah delikten çıktığını sanmaktadır. Bu partikül deliğin dışında, çekim alanı tarafından alıkonulmuştur ve sonsuza kaçarak, zamanın normal akışını izlemektedir.

Elbette, yine hiç bir şey isbata olanak vermez ama, bu mesafe-zaman yanılgıları, bazen, hayalete özgü görüşler almaktan sorumludurlar. Bununla beraber bu, bilgilerimizin bu günkü durumu içinde, onlara fenni bir yanıt getirme olanağı veren tek şey tahmindir. (Nostra - 306)

Ruhsal Tebliğlerden Analizler:

Kâinat Ahengi, Fiiller Manzumesi Realite, Hakikat ve Güzellik

2 Nisan 1971 günü, «SADIKLAR PLANI» müstear isimli ruhsal kaynaktan bizlere bilgi aktaran bedensiz yüksek varlıklara şu soru yönelttiymişti:

— Bir Kimse bir iş yaparken, o işin yapımı sırasında, işlen ve o işin sonucundan bağımsız olsa, yaşadığı mutluluk sürekli olur, diye düşünüyorum.

Bu soruya, ruhsal bilgi kaynağının verdiği cevap ilginçtir:

— Hareket, enerji, hayatın kaynağıdır. Mutlak enerji, aynı zamanda untlak harekettir. Ve Kaahir-i Mutlak taraftan meydana getirilmiştir.

Kâinata hiç bir varlık, bir fiilin meydana gelmesi, o fiilen akıy ve müstabil olarak bulunmaz. Zaten fiil, enerjinin bir hale tahvilidir. Varlık, hayattar varlık, gene enerjinin bir formudur.

Her ne yaparsanız yapınız, varlık olmak hasebiyle, zaten siz, bir efil içerisindediniz. Bunun başı da, ortası da, sonu da tam bir faaliyettir. Dolayısıyla hiç bir varlık, hem bir fiili icabet edecek, hem de o fiilden uzak olacak!.. Bu, asla olmaz. Varlığın şuur faaliyeti, muhtelif frekanslar üzerinde hareket eder. Bu frekansların dahil bulunduğu umumi ahenk, zaten bir fiiller manzumesi olmaktan başka nedir ki?!

Bu fiiller manzumesinin hepsi ve insanın bütün şuur faaliyeti, kendi varlık manzumesine dahil değil midir? Kendi varlığının meydana gelişinde ve bütünlüğünün muhafazasında ve tekâmülünde, kendisi, mevcut olan enerjiyi israf etmez mi? İsraf (*) edilmekte olan ilâhi enerji, mutlak merkezden sâdır olmamış mıdır?

Görüldüğü ki, bütün diğer düşünce tarzları bir safsatadan ibarettir. Hareketsiz ve de enerjisiz bir varlık düşünülemez. Böyle bir hayatın mevcudiyeti hem-hayaldir. Ve cüz-i iradesi, yani benliğe ait irade, evren iradesi dışında bir irade, muhtak ki, hürriyeti tazammun eden (**), bir nevi fiillerin yaratıcısı mevkilindedir.

Sizin «SAADET» dediğiniz husus, kâinata ve insan gayri şuurunda mevcut olan hakikatlerle karşılıklı mütevelit, şuur sathında hissedilen bir «TAMLIK» duygusudur. Bu tamlik duygusu, insan realitesiyle hakikat arasındaki iribatın kurulmasından hasıl olur.

Mutluluklar devamlı olamaz. Devamlı olmalarında da bir zaruret mevzu bahis değildir. Hakikatler arasında mevcut olan realitelerle, varlık, bir şuur projeksiyonu ile şuur sahasında gezmek, dlaşmak, tenccüs etmek, bütün b nllgyle bu realitelerin içerisinde faaliyetta bulunduktan sonra, bir mozaik süslemenin içerisinde bulunan pek kıymetli mozaik parçalarına rastlar gibi, hakikatlerle yüzyüze gelir. Ve hakikatler, art-arda sıralanmış merdivenler gibi temadi adlıp, huruç etmez. (***)

Hakikatler her yerde, fakat seyrek kalıplar halindedir. Bu, tekâmülün zarure-

(*) İsraf, bilhassa şuursuzluğumuzun belirtmesi için seçilmiş olmalıdır.

(**) tazammun, başka şeyler arasında bir şeyi daha fazla havi olma (içerme M.S.).

(***) Huruç, dışarı (yukarı) çıkarak kendini gösterme. M.S.

ünden hasil olmuştur. Yani, aralarında mevcut olan hadiseler, varlıklar için biref talimgâh olur. Yani, merhale merhale...

İşte varlık, eğer saadeti arıyor, bu saadeti devaan ettirecek vasıtaları da bulmağa çalışıyorsa, bu hakikatler arasındaki irtibatı bulmakla (bulmak suretiyle - M.S.), bir hakikatten diğere geçmeğe bakmalıdır.

Bu sorunun cevabı bu kadar.

— Burada bir pratik tavsiye rica ediyoruz: Meselâ, günlük yaşamımızda bir takım hadiseler oluyor. Ve bu hadiseler içinde kendinizi unutup, kaybediyorsunuz. Hadiselere kapılmamak için ne yapmalısınız?

— Hayatınızın şuuruna vararak, hayatınızın mânâsuu anlayınız. Ve birinci prensip olarak, hayatın bir tekâmül yeri ve varlığın da şimdiki halde nefsanîyetiyle ilgili olan, gizli veya âşikâr her türlü şey karşısında kendini geriye çekebilecek bir seviyeye gelmeğe mecbur olduğunu unutmamalıdır. Birisiyle münakaşa mı ediyorsunuz? Hemen şunu hatırlayınız: «Her şey tekâmül içindir ve ben şu anda nefsanîyetimin muhtelif tesirleri altında bulunuyorum. Doğruluk ve vicdani prensiplerimden vazgeçmemeliyim. Velez ki, zararına dahi olsa... Çünkü hayat, bu bayat değildir. Çünkü ben, şu kisvedeki ben değilim. Çünkü olup biten hadise, anlık hadisedir. Teessür ve tehevür, anlık tebessür ve teossürdür. Bir saat sonra bu kanaatlerin değişecektir.»

Demek ki, varlık olarak kendimizi, üstün dediğimiz hakikatlerin pratik neticelerinden katiyen ayırmamak durumuna bulunmak gerktir. Bütün bilginiz hakikatler temel ise, bunları zihninizden hiç bir zaman silmemeye çalışınız ve adeta göz kapaklarınızın içinde bunlar yazılı olsun.

Bu hususta elinizde yazılı pratik metinler mevcuttur.

— Bu hakikatler de değişiyor zamanla. Meselâ, bir ayna misali alalım: Aynayı hiç bir zaman göremeyiz. Çünkü her an üzerinde haya'ler var... Aynı şekilde biz de göremiyoruz. Daima değişiyor...

— Hakikatler değişmez. Değişmekte olan realitedir. Dikkat edin!

— Evet. Ben de onu demek istemiştim. Affedersiniz. Realitelerimiz değişiyor. Onun için, biz de, bugün için itibar ettiğimiz bir realite, ileride değiştiği için, bağlanacağımız şeyin ne olduğunu bilemiyoruz.

— «Tekâmül ediyorum.» hakikati, sâbit bir hakikattir. ALLAH'ın mevcudiyeti tekâmül etmekte olan bir varlık olduğu, ve BİRLİĞİ, sâbit bir hakikattir. Ruhun baki'ri bir mevcudiyet olduğu, (sâbit) bir hakikattir. Nefsanîyet bir hakikattir. Reenkarnasyon bir hakikattir. Karma'ya göre e'falin neticesiyle karşılaşmak, bir hakikattir. Tesir ve aksî tesir bir hakikattir.

Eğer bunları devaanlı olarak gönüllünüzde yaşatırsanız ki mukaddes kitaplarda bunların tümü ALLAH KORKUSU olarak ifade edilir. ALLAH SEVGİSİ olarak ifade edilir. Şüphesiz ki, kendinizi, olayların, eşyanın rölatif değerleri içerisinde, hiç olmazsa büyük bir kısmını, kaybetmezsiniz.

— Muhterem plânınızdan gördüğümüz ilgi neticesinde edindiğimiz üstün bilgiler ve bunları değerlendirebildiğimiz kadar ulaşabildiğimiz realite kademeleri itibariyle mensup olduğumuz topluma ve hattâ bütün insanlığa karşı bir takım vazifelerle sorumlu bulunduğumuzu kabul ediyoruz. Ancak, bu vazifelerimizi gerektiği gibi yapamadığımız da apaçık görünmektedir. Karşılaştığımız müşküllerin yenilmesinde ve vazifemizin ifasında bize faydalı olacak tavsiyelerinizi rica ediyoruz.

— Spiritüel realite, bu devrede ulaşılabilecek son realitenin bir evvelkidir.

Ruhçu realite, varlığı, madde ve ruhun terakküp etmiş olan varlığı - bu, kâinatta hep, daima böyledir -, ağır bir seçmeden geçirdikten sonra kendisine malolder. Bu ağır seçme, yani ağır şartlar içerisinde geçirerek, o şartlarda imtihan verdirterek seçme, bir hayatın mahsulü değildir. Fakat bu arada, mü'eva'i hayatlar, bu seçme işi içinde de tensile edilmiştir. Bazı varlıklardan, sizin etrafınızda

● Lütfen sayfayı çeviriniz

Ruhun tekâmül etmekte olan

ve birliği sâbit bir hakikattir.

münasip ve müsait görmüş olduğumuz kimselerin geçmiş hayatları içerisinde bir bayli ağır durumlar mevzubahis olmuştur. Ve bu sebepten dolayı duygularınız, bu vazifeli, olgun insanları, seyrek de olsa, müşahade gücü vermiştir.

Fakat, acaba hayvanlığın karmik realitesi, ruhsal bir realiteye geçmek üzere gerekli olan ağır şartlı imtihanları verebilecek durumda mıdır? Hayır. Karmik hata, herkesin ruhsal realiteye geçmesine müsaade edecek kadar elastik ve müsamahakar değildir. Yani, herkes bu devrenin imtihanını verecek kadar muktedir hali bulunamaz.

Binaenaleyh, piramidin daha uç noktaya yakın olan kesitleri, tabana yakın olan keside nispeten daha az mesaha sahip değil midir? Hele uca doğru gittikçe, bu mesaha gitgide azalır, yani o mesaha içerisinde bulunan birimler meselâ kareler de o nispette azalıyor demektir.

İşte, realitelerin de zirvesine doğru çıktıkça, o realiteye dahil olan varlıkların miktarı da azalır. Böylece, cemiyetinizin (topluluğunuzun) büyük vazifelerinde, kendisine daha ileride yardım edebilecek varlıkları toparlayamamasının nedeni de budur (Cemiyetin etrafında toparlayamamasının). Yani, enkarnasyonlarla bir hazırlık olarak, cemiyetin yürümesine paralel veya devresi geçirmiş olan varlıklar, periyodik yürümeye dahil olarak gidememektedir. Bu yüzden, bu tarz kimselerle karşılaşmıyorsunuz fakat, mukadder beşerî devremler, insanlık devriminin gitgide yaklaşması, bir zamanı gerektiriyor. Ve e'bet bu zaman gitgide kısalmaya ve hedef gitgide büyüyor. Bu yüzden cemiyet muhtelimize, daha aydın şura malik. karması müsait olanlar gelecektir.

Unutmayınız ki, halihazırda olan mevcut kadrenuz. kadroyu teşkil eden fertlerin müsait karmaları, onları bir araya getirmiştir. Muayyen bir seviyeye kadar da iyi bir işi oluşturmışlardır. İA'nın daha ileri bir safhaya geçmiş realitelerden dolayı köstek durumuna girmişlerdir. Sebep: Şuurlarında mevcut olan bilgi, şüphesiz

karmik realiteleri aşma yoluna girmiştir. Dolayısıyla bir çalışma mevzubahistir.

Bu kısmı biraz daha izah edelim:

Gayri şuur hamuleleri bakımından belirli bir liyakati iktisap ettiren varlık olduklarını, bu liyakatinin üzerine çıkan bir bilgi ile doğrudan doğruya dolmaya başlamıştır. Liyakat, bilginin yalnızca öğrenilmesiyle asla artmaz. Tatbiki, nefiste yaşanması ve sentezi ile, hazmıyla.. (artar. M.S.)

Öyleyse bilgiden enerjisiyle liyakatin siddeti arasında çatışma mevzubahistir. Dolayısıyla umulur ki, bir çok arkadaşlarımız bu idraki yapamadıkları için bilgi kaynağının biraz dışarısında faalliyettedirler. Bir kısmı belki aranızdan ayrılır, bir kısmı belki daha pasif işlere geçer v.s. Bu nedenle tekrar belirtiriz ki, nefislerinizde bilgilerinizi kontrol ediniz. Günlük hayatınızda biç bir şekilde ihmal etmeden behemehal bunları yerine getiriniz. Önünüze çıkan fırsatları değerlendiriniz. Yani, bilginizde meknuz bulunan enerji ile liyakatler arasındaki çatışmayı mümkün olduğu kadar azaltınız. Kısaca ve en pratik şekilde, çok sıkı bir kozmik muhasebenin ve nefis murakabesinin sahibi olunuz.

Hayatın en vazgeçilmez unsurlarından biri de «GÜZELLİK»tir.

Güzellik, çok kez bir realite olarak ortaya çıkmakla beraber, onun bir bakıkat yönü de mevcuttur. Güzel olan, kısaca, hakikate en çok benzeyendir. Hakikate en çok benzeyen nesne, hakikat ahengine en uygun olan nesnedir O, bizzatıhi kâinatta bulunan enerjinin birliği ve güzelliğidir (Bundan, kâinat ahengi kastediliyor.). Bir verici olan enerjinin mutlak hareketten sâdir olduğunu düşünürseniz, Kaadır-i Mutlak olan Tanrı'nın.. (kaydedilememiş M.S.)

İşte, güzelliği iç aynasında görüp, e'allyle de gösterebilen varlıklar, bir baretin (devamlı mutluluğunu) ve bir devamlı ubudiyetin sahibi olmuşlardır. Onların intişar ettirdiği güzel ve yüksek tesirler, enerji halinde, bütün varlıkların tekâmül-leri için bir enerji kaynağı olacaktır. Ger-

çek şudur ki, kâinat ahenginden doğan güzelliği her yerde görebilecek bir göze mâlik olan varlık, gerçek kraktır.

Bu krallar o kadar azdır ki, o kadar nadiren görünürler ki, buna rağmen, gene de etrafındakilerinin anlamadığı bir şekilde, mükemmel bir hale sahiptir. Halihazırda bu krallardan yeryüzünde mevcut vardır ve onlar sizlere, ruhsal realitelerinde daima destek olmaktadır.

Bütün varlıklar, ne yaparlarsa yapsınlar, her şeyleriyle kâinat ahengi içerisinde fiiller manzumesini oluştururlar. Fakat, bizler gibi yarı otomatik ve yarı şuuri varlıklar, bu ahengin, bu manzumenin farkında olmadıkları, farkında olamadıkları için, içlerinde bu huzursuzluğu yaşarlar... Ve çoğu kez bunun da nedeninden habersizdirler...

Varlığın realitesi değişip yükseldikçe, kaliteleştikçe, keşfettiği hakikatler oranında mutluluk duyar...

Varlığın yeryüzündeki yaşamı, fiiller

manzumesine dahildir... Hayatının şuuruna varabilmesi, bu manzumeyle farkedebilmesine basamak olur...

Hakikatler, MUTLAK ALLAH'ın vâzettığı evren yasalarıdır. Kâinat ahengi, fiiller manzumesi, görevli yüksek varlıklarınca, bu yasalara uygun olarak oluşturulur. Yasalar değişmez olduğundan, sonuçları da değişmez...

Keşfedilen her hakikat, bu evren yasalarından biridir...

Bu yasaları bilmek, elbet yetmez... Ancak uygulayabilen piramidin ucuna doğru tırmanır...

Bu tırmanma, insanlık yarışıdır. Ezelde başlatılmış, ebede doğru uzanmaktadır. Evren yasalarının dışında olamayacağımıza göre, istesek de, istemesek de bu yarış sürdürmek zorunluğundayız...

Güzelliklerin yakalanmasıyla -güzellikleri gören gözlere sahip olunmakla - evren yarışında dereceler alınır... (M.S.).

RUHUN KURTULUŞUNDA

H İ N D U İ Z M

Swami Nikhilananda

Herkesin Yolu bilime ve herkes bilgilerini serbestçe kullanmayı öğrenebilir. Dinlerin ödevi başrışın ve özgürlüğün hedeflerini gösteren yol levhaları olmaktır. Yorgun İnsanlığa terennüm edeceği bir şarkı verelim: «Yok etmek» değil «yapmak; mahkûm etmek» değil, «tanıma ve kabul etmek»; «husumet» «dargınlık» değil, «uyum». İnsanın doğası değiştirilmelidir. (Fiatı : 50 TL.)

YENİ YAYINLANDI

Özedeli İsteyiniz : P.K. 1157 İstanbul

Ruh Fotoğrafçılığı

Ruh fotoğrafçılığı konusunun tanınmış isimlerinden biri de medyum Bayan Deane'dir. Bayan Deane anneleri 28 yaşında ölen 9 kardeşten biridir. Annesinin ölümünden sonra 9 yaşından itibaren çalışmaya başlamıştır. Evlendikten sonra da üç çocuğunun geçimini sağlamak için bir Roma Katolik Okulunda çalışmak zorunda kaldı. Bu okulda bulunduğu sırada medyum olduğu anlaşılmasıyla işten çıkarılması bir olmuştur. Katolik bir eğitim görmüş olan Deane'nin medyum'luktan vazgeçmesi için rahipler tarafından çok sıkıştırılmıştı.

Resimdeki fotoğrafta, spiritüalizmi kabul etmeyen bir anne-babanın ölmüş kızlarının ruhsal fotoğrafını görüyorsunuz. Bayan Deane'nin medyumluğuyla çekilmiş olan bu fotoğraflarda dikkat edileceği gibi bedensiz varlığın (kızın) görüntüsü dünyadaki ana-babasının görüntüsünden daha net çıkmış olduğu farkedilmektedir.

Hayward ailesi 1915'de bir savaşta oğullarını da kaybettikten sonra Ortadoks Dini'nin kendilerine birşey vermediğini görünce kendilerini Teozofi'ye vermişlerdi ve Londra'daki Teozofi Klübüne devam ediyorlardı. Orada kendilerine bir ruhsal fotoğraf gösterilerek, bayan Deane'yle tanışıp tanışmayacakları sorulmuştu. Cevap olarak



Bayan Haywards Spiritüalizm ile hiç bir şekilde ilişki kurmak istemediklerini bildirmiş fakat elindeki fotoğrafa dikkatlice baktığında fotoğrafta ölmüş kızlarının resmi bulunduğunu farketmişti. Kendini tutamayarak bunun kendi kızları olduğunu söyledikten sonra da merakını yenemeyerek, Bayan Deane'nin celselerine katılabileceklerini söylemişlerdir.

İşte bu olaydan sonra Bayan Deane ile yapılan ruhsal fotoğraf celselerinde gördüğünüz resimler çekilmiştir. Yukarıdaki örnekten başka Bayan Deane'nin celselerine zamanın tanınmış bilim adamları da katılmış ve bunların bulunduğu celselerden ruhsal fotoğraflar elde edilmiştir. Bunların arasında Washington'daki Millî Labo-

ratuarlar Direktörü Dr. Allerton Cushman gösterilebilir. (Psychic News'dan)

RUHSAL RESİMLER

Bu resimlerle ilgili olarak söylenecek çok şey bulunmasına rağmen onları çizen şahıs ressam falan değildir. Resimler 1920'lerin fizik medyomu Guy P. J. L'Estrange'in kaleminden çıkmış bulunmaktadır. Bu resimler 85 yaşında dünyasal hayatının sona erişinden sonra karısından temin edilmiştir. Bu resimlerle birlikte gönderilen bir mülâkattan aşağıdakiler öğrenilmiştir.

«Bu resimlerin yapımcısı olduğum iddiasında hiç bir zaman bulunmamışım. Ben bir ressam değilim ve normal hallerde basit resimler bile ç-

zememekteyim.» demektedir
Guy...

Resimlerde genellikle görüldüğü gibi Çin motifleri hâkim vaziyettedir. Fakat medyomun ne Çin sanatı ne de Çin Alfabesiyle uzaktan yakından hiç bir ilgisi bulunmamaktadır. Bu resimlerden ilkinin bir aile toplantısında arkadaşlarıyla birlikte oturdukları sırada yapmıştı. Elindeki kalem kendi iradesi dışında kâğıt üzerinde dolaşmaya başlamış, çok geçmeden ortaya çıkan resimden orada bulunanlar kadar kendisi de etkilenmiş ve şaşırılmıştı. Öteki resimlerinin çoğu da bu şekilde kendiliğinden alınmıştır.

Bu ilk resimlerden sonra bir kesiklik olmuş ve kendisinin de arzusuna ve teşebbüslerine rağmen resim çizememiştir. Bu ara 4 yıl kadar sürmüştü. Bu dört yıllık aradan sonraki resimlerini renkli kalemle çizmiştir. Başka medyomların aracılığıyla kendisine bu resimleri çizdirenin Çinli bir bedensiz rehber olduğunu öğrenmiştir. Sözkonusu resimler British Museum'un resim uzmanlarına gösterilmiştir. Resimlerin tipik ve çok güzel Çin Sanatı örneklerinden olduğunu bildirmişlerdir. Hatta Müze görevlilerinden birisi Müzedeki kayıtları karıştırarak hangi Çinli ressamın çizdiğine benzediğini de söylemiştir.

Müzedeki bulunduğu sırada kendisine resimlerinde bulunan düzgün simetriyi nasıl başardığı, pergel/cetvel kullanıp kullanmadığı sorulmuş. Medyom da bunların hiç birisini kullanmadığını söylemiştir. Her resmin belirli bir



anlamı olduğunu ve bazılarının özel isimleri bulunduğunu bildirmiştir. İngilterede katılmış olduğu bir materyalizasyon celsesinde kendi rehberini görmüştür.

(Psychic News'dan)

RESSAM MEDYOM

İngiltere'nin en iyi tanınan ruhsal ressamı Coral POLGE şimdiye kadar 35.000 tablo çizmiş bulunmaktadır. Bu portreler ölmüş kimselere aittir fakat Coral Polge bunları çizerken kendisini kler-

voyan olarak da görmemektedir. Otomatik yazı medyomluğundan ruhsal ressamlığa geçmiştir.

Medyom, «varlık benimle irtibata geçtiği zaman onu adeta hissediyorum. Ne çizeceğimi tamamen biliyorum. Gayrı-iradi birşey bu... Soğuk almak, yürümek gibi...» demektedir. Bayan C. Polge Britanya Spiritüalist Kurumu sekreteri Tom Johanson'un karısı olup, esasen Middlesex Sanat Kolejinden mezundur İlk zamanlarda bir süre tekstil ressamlığı da vardır.

1947 de ilk olarak ruhsal şifa celselerinde bulunmuş, daha sonraları kendisine bir medyom aracılığı ile ileride ruhsal ressam olarak çalışacağı bildirilmişti. Medyom, bu konuda, «Hiç şüphesiz benim de o zamanlar aradığım yegâne şey buydu...» demektedir. İlk ruhsal resim celsesini 1950 de yapan Coral Polge, o zamandan beri 35.000 adet portre çizmiş bulunmaktadır. Medyomun deniz aşırı ülkelerde yaşayan insanların ölmüş yakınlarına ait çizdiği tablolar enteresandır. Tablolarından biri bu çeşitten olup, Birleşmiş Milletler Gen. Sekreteri Dag Hammarskjöld'a ait bulunmaktadır. Bu şekilde anlaşılacağı üzere, bayan Polge sadece ölmüş olanların değil, kendisinin hiç görmediği, yaşayan kimselerin resimlerini de çizmektedir.

Yaşayanların fotoğraflarını çizmesi, daha ziyade celselerinde hazır bulunanlardan biri hayatta olan bir yakınına endişeli endişeli düşündüğü zamanlarda olmaktadır.

(Devamı sayfa 30'da)



GİZLİ ÖĞRETİCİLİK

ERGÜN ARIKDAL

(Geçen sayıdan devam)

İNİSİYASYONDA BÜYÜK ve KÜÇÜK SIRLAR :

İnisiyasyon safhaları bir mertebeler silsilesidir. Tam bir inisiyasyonda üç büyük safhavadır: Önce müride küçük sırlar, sonra büyük sırlar ve nihayet gerçek sırlar gösterilir. Küçük sırlara ermiş kişilere Eski Mısır'da 'Mist' ismi verilirdi. (Mister de oradan gelmektedir.) Küçük sırlar, Mist'lere kozmolojiyi yöneten ve ilk hâli kuran oluş kanunlarını göstermeyi konu edinmiştir. Bu aynı zamanda büyük sırlar için bir hazırlık devresi olmaktadır. Bazen buna yolculuk, ya da imtihanlar da denilen saflaşma merasimleri de buna eklenir. Mist hem bu bilgileri alırken, bir taraftanda kendini saflaştırmaya çalışırdı. Bu saflaşmadan kasit hem bedenî hem de ruhî saflaşmadır. Ateş, su, şehvet, yemek (nefis), imtihanları vs. gibi... Eski Mısır'dan buna bir örnek verelim:

Sfenks heykelini gözünüz önüne getiriniz. Onun giriş kapısı ayaklarının altında idi. İnişiye olmak isteyen biri bu kapıdan müracaat ederdi. İçerideki öğretimin zorluğu daha kapıdayken karşılayıcı tarafından kendisine bildirilir ve içeri alınırdı. Ve belirli bir merhalede sonra da başarlısın, başarılmanın geri dönüşün mümkün olmadığı açıklanırdı. Mürid aday bunlara rağmen içeride kalıp inisiye olmayı isterse, bir takım koridorlardan geçirilerek içere doğru götürülürdü. Bu karanlık koridorlardan mürid adayı elinde ışıkla 5-6 metre önünden giden görevliyi takibederdi. Bu sembolik bir manzardır aslında... Aday, önce başkasının ışığıyla aydınlanan yolda yürümektedir. Işık daha kendi elinde değildir. Kapıdan içeri girdiği andan itibaren, her ışık artık mânidardır ve mürid adayının bütün bunları kavraması lâzımdır. İleride bu hareketler kendisine sorulacaktır. Bir kapıdan geçtikten sonra kendisine özel

giysiler verilir, eşyaları alınır ve orada kalması, beklemesi söylenir.

Aradan iki gün üç gün geçer, kimse yanına uğramadığı gibi doğru dürüst yiyecek birşey de bulamaz. Bakıyorsunuz dördüncü gün kapısı çalınır, alınıp bir başka görevlinin yanına götürülür. Burada kendisi ailesi yaşadığı yerler hakkında sorular sorulur. Ve sonradan verdiği cevaplar dışarıdan soruşturulur. Aslında mürid aday, oraya ilk adımını attığı ilk günden beri, gizli olarak gözetim altında bulundurulur. Bu sorgulama da bittikten sonra kendisine bir takım imtihanlardan geçrileceği, istediği takdirde buradan da dönmesinin mümkün olduğu, fakat imtihanlardan sonra başarsa da başarmasa da buradan bir daha çıkamayacağı tekrar kendisine söylenir. Bunlar aslında yürek, iman ve cesaret denemeleridir. Bundan sonra mürid aday (eğer içeride kalmayı kabul ediyorsa) çeşitli imtihana tâbî tutulur. Meselâ eline bir mum verilir ve karşıda mihrapta yanan başka bir mumla yakması istenir. Gideceği yer aslında 50-60 metrelik bir mesafedir. Oraya kadar gitmesi için etrafında boylu boyunca ateşlerin yanmakta olduğu incecik bir yoldan geçmesi lâzımdır. Fakat o kadar dar ve ince hesaplı geçiş yerleri var ki, kafasını çalıştırabilirse, buralardan yolunu sürdürebilir. Bütün cesaretini ve aklını kullanmak zorundadır. Bunu başarabildiği sürece amaca ulaşacak, yoksa her an yanma tehlikesiyle karşı karşıya bulunacaktır.

Diyelimki mürid adayımız bu ateş imtihanında muvaffak olmuş olsun. Belirli bir süre istirahat ve gerekirse tedavisi yapıldıktan sonra başka bir imtihana alınır. Meselâ 40 sütunlu oda... Burada üzerleri İstemeî 40 sütun ve duvarlarda çeşitli hiyeroglif yazılar ve resimler vardır. Bunların her birinin ne anlama geldiğini düşünmesi ve sonradan anlatması istenir. Vane hatırlatalım ki, aday, gerek imtihanlarda gerek istirahat anlarında de-

vamlı olarak gözetim altında tutulur. İmtihanların ardı arkası kesilmez. Su imtihanı, vahşi hayvanlarla imtihan, vs. Her imtihanı başardıkça mürid adayı o uzun yeraltı koridorunda ilerlemektedir. Ve bir yerde, arkasındaki bütün kapıların artık kapandığı, geri dönmesinin imkânsız olduğu, başaramadığı takdirde ömrünün sonuna kadar hademe olarak o mabedde kalacağı, başarırsa, yetenekleri ve liyakatına göre yükselceği kendisine tekrar hatırlatılır. Bu şekilde meselâ 20 kişi müracaat ediyorsa, sonunda ya bir kişi kalıyor ya da iki... En sonunda bütün imtihanları, zaman zaman (tam ümidini yitirdiği anlarda) yardım alarak da başaran mürid adayı tebrik ve takdis edilerek alından öpülür. Özel kokular sürülür. İşte o andan itibaren o artık alelâde bir kişi değildir. Kendine has bir odası, kendisini eğitecek hocaları vardır ve derslere, asıl inisiyasyona küçük sırlardan başlanarak geçilir. Aslında yolculuk ve imtihanlar 'Küçük Sırlar' faslında geçen kısımlardır. «Büyük Sırlar'a» daha sonra gelinir. Sonra «saflaşma» merasimleri yapılır. Bütün bunlardan amaç müridi bir 'çocuk kadar saflaştırma'dır.'

Böylece bir mistik saflaşmaya kavuşabilecektir. Aslında bu, bildiğimiz çocuk kadar saf halde olmak, demek değil. Fevkalade bir temizlik hâli ifade edilmek isteniyor. O kişide herhangi bir ahenksizlik hüküm sürüyorsa, gelen ruhsal tesiri nakletmek mümkün olmayacaktır. Tesiri polarize edecek, hiç bir ahenksizliğe sahip olmamalıdır mist. Tam manasiyle nefse, hakimiyet ve nefis mücadelesi geçirmek lâzımdır. Modern psikolojinin deyimiyle, şuuraltıyla dış-şuuru dengede tutmak demektir. Şuuraltı problemlerinin hepsini halletmiş olmak gerekir. Bu saflaşma, 'kabuk'un kırılması' demektir. Çünkü o kabuk, içinde özü muhafaza etmekteydi. Öz, kendini ancak, 'kabuk'un kırılmasından sonra tezahür ettirebilecektir. Kabuk, geçmiş ruh hallerinin psişik tortusudur. Bu psişik tortu atılınca 'kabuk kırılmış' olur.

BÜYÜK SIRLAR :

Büyük Sırlar safhasında, gerçek spiritüel gayeler, şekli olmayan şartlı veya şartsız üstün hallerin gerçekleştirilmesidir. Bu dünyadan kurtuluncaya veya prensiple birleşinceye

kadar, (Tasavvuf'ta fena fillah, Nirvana) gerçek spiritüel dersler öğretilir. Uygulamaları yaptırılır. Bu safhada şekli hiç birşey yoktur, ortada. Gerçek spiritüel gayeler tahakkuk edinceye kadar yapılan bir çalışma büyük sırların esasını teşkil eder. Büyük sırlara bunlar tahsis edilmiştir. Bu gayeye gelenekler çeşitli isimler verirler. İslam'da 'Rüyetullah' denir. 'Muhteşem Işık', 'Üstün Hüviyet', vs. Bunlar büyük sırların ikinci safhasıdır. Bu safhadan itibaren mürid beşeri vasfından çıkarak 'Aşkın İnsan' hüviyetini kazanır. Evrene dahil olan insan artık aşkın insan haline almıştır.

Aşkın (müteal) insan, bütün varlık tezahürünü aynı prensiple hüviyetlendirebilen kimse demektir. Mesela bunun için, «Herşey Tanrı'nın bir aksinden ibarettir.» ifadesi kullanılır. Bu, Eflatun'da da böyledir. Çünkü Elözis İnisiyasyonunu meydana getirmiş büyük bir rahiptir.

Ezoterik çalışmalar esasında inisiyasyona yönelik çalışmalar demektir. İnsanları bazı hakikatlarla karşılaştırmak, kendisini tanıtmak amacıyla yapılan çalışmalardır. İnsanın hakikati keşfetmesi için önce kendini keşfetmesi gerekir. İnisiyasyonun bütün gayesi insanın kendi kendine sahip olmasıdır. Kaybetmiş olduğu kendini, şuurlu olarak, bu dünyada tekrar yakalayabilmesidir. Benliğin tekrar şuurlu olarak ele geçirilmesi... Kuşkusuz bunun için birçok yollar var. Ama herhalde inisiyatik çalışmalar içerisinde mürşidin ve talebenin vazgeçemeyecekleri tek bir büyük hâl vardır. Bu da, yüksek ruhsal enerjiyle temas geçmektir. Gerek dış gerekse iç hakikati ararken muhakkak ki değişik bir enerjiye ihtiyaç hissediliyor. Bu ne fizikî bir enerji ne de bedene bağlı olarak şuuraltıyla birlikte çalışan psişik bir enerjidir. Tamamen bunların dışında spiritüel bir enerjidir. Bu enerjiye hem öğretenin, hem de öğrenenin muhakkak ve kesinen ihtiyacı vardır. Her insanda bulunan, özellikle yetenekli insanlarda bulunan kıymetler ele geçebilir ve bunlara ilâveten, ilham, vahiy ve tebligat yoluyla da insan yüksek ruh hâletini yaşayabilir. Önce kendi içsel kıymetlerini ele geçirmesi lâzımdır. Vahiy tarzında görünen, içte ilham olan

● Lütfen sayfayı çeviriniz

rak tezahür eder. Yani her insanın ilhamı kendisinin vahyidir. Bu, dışarılaştığı zaman ona vahiy ismini veriyoruz. Vahiy sözcüğü nedense, sadece peygambere gelen tebligat için kullanılmıştır. Hz. Muhammed'in vahiy almadığı zamanlarda da Arabistan'da 'Vahiy' sözcüğü kullanılırdı. Putperestlik devrinde, hatta ondan evvelki zamanlarda da bu kelime vardı. Vahiy müessesesi çok çok evvelden meydana gelmiş bir müessesedir. Kimsenin haberi olmaz, kendinizin içinde kalırsa, aynı şey, sizin şahsi ilhamlarınız olarak kalır. Aynı şey, spiritik çalışmalarda 'Ruhsal Tebligat' olarak geçer. Bu da, ilhamın (ya da dışsal olarak vahyin) yazıyla, sözle, grafikte, müzikle vs. ifadelesmesidir.

Zaten inisiasyon hareketlerinin son kısımlarına doğru, inisiyede ruhi hâlet farkları teşekkül etmeye başlar. Bunu, inisiyatör anlar. Özellikle talebe artık usta olma devresine geçtiği vakit, bir nevi özel hücrede kendi kendine kendisine verilmiş olan talimleri uygular. Bunların içerisinde çoğunlukla astral seyahat, durugörü, vardır. Fakat üstadın beklemekle olduğu en önemli nokta şakirdin bir gerçek ilhama sahip olup olmamasıdır. Çünkü şakirdin şuur ve şuuraltı devamlı olarak kontrol altındadır. Ve gerçekten sağlam bir ilham vâki olduğu vakit, üst plânlarla bir kontak temin ettiği anda, talebede bir değişiklik hâsıl olur ve bu değişiklik üstad tarafından derhal fark edilir. O artık kendi şahsiyetini bulmuş, kendi kişiliğini geliştirmiş, kendi ayakları üzerinde yürüyebilecek bir varlıktır. Bundan sonra üstadın yapacak birşeyi kalmamıştır. İnislyatörlük, semavi inisiyatöre bağlanmıştır. Aslında inisiyatör, iki sonsuz arasında devam etmekte olan uzun zincirin halkalarından biriydi. Talebe de artık bir halka olmuştur. O da o büyük zincire girmiştir. Sonsuz spiritüel tesir, ondan da geçmeye başlar. Bu tesiri başkalarına aktaracak hâle gelmiştir.

İNİSİYATİK YOLDAN NELER KULLANILIR?

Gerek doğuda gerek batıda her mistik çalışmanın başı iki esaslı yoga temeline dayanır. Biri nefes, biri oruç. Buradaki oruç, genellikle, bildiğimiz aç kalmaktan ibaret olan bir oruç değildir. Açkalmak orucun en kaba tarafıdır. Aslında inisiyatik çalışmalarda oru-

cun çok büyük ve değişik şekilleri vardır. Sadece hedeni oruç değil, manevi oruç da tutmak lâzımdır. Bunun için bedenî, duygusal hazlardan ve kötü düşüncelerden sakınmak gerekir. Bunu yapabilmek için de bir edep ve erkan silsilesinden geçmek gerekir.

Bunlardan başka inisiyatik vetire olarak daha önce bahsettiğimiz, çeşitli imtihanlardan (su, ateş, vahşi hayvanlar, astral deneyimler gibi) geçilir. Nihayet bize ORFE'nin belagatle ifade ettiği meşhur cehenneme iniş, meselesine gelinir. Bu hususa doğru ezoterizminden çok, batı ezoterizminin çok ilgi duyduğunu görüyoruz. Esasında Dante de bir inisiasyondan geçmiş olmasına rağmen, bazı yerlerde bağnazlık yapmıştır. Fakat onun İlâhi Komedyası'nın 'Cehennem' bölümü inisiyatik inışı anlatır. Oradaki hadiselerin hepsi sembolikdir. Goethe'nin meşhur 'Yeşil Ejderi' de böyledir.

Bunu şöylece açıklayabiliriz: İnsanır. büyük enkarnasyon silsilesi içerisinde birçok hayatlardan beri getirmiş olduğu bir tortu vardır. Bir nevi atılması gereken, ce here ağırlık teşkil eden bir tortu vardır. Bu tortu her insanda mevcuttur. İşte, bu tortunun mahiyetine nüfuz etmek, derinlerine inmek gerekir, arınmak için. Varlığın astral bedeninde birikmiş olan bu tortunun mahiyeti nedir? Bunu anlamak çok zordur. Ve gerçekten bir cehennem azabıdır. Bu öyle bir hesaptır ki, en ilkel çağlardan beri getirmiş olduğunuz tortunun analizini yapmak gibidir. Ve bu analizi şuurlu olarak yapıyorsunuz. Siz, sizi şuurlu olarak tortu bakımından analiz ediyorsunuz. Bu tortunun çoğu geçmiş hayatlardan geldiği için unutulmuştur, artık, birey için rahatsız edici bir yanı kalmamıştır. Hesabı görülmüştür addedilir, fakat değil. Sadece, karmik bir karşıt verilmek suretiyle doğulmuştur. Bu tortunun bulunmuş olmasına rağmen her defasında bir kapının açılması (yeniden doğuş, tekrar bedenlenme) birey için büyük rahmettir. İşte bu tortularla karşılaşmak, çok önemli ve çok zor ve İnsanı canevinden vuran bir meseledir. Bir inisiye böyle bir tecrübeyle de karşılaşmak ve muzaffer çıkmak zorundadır. Elbette ki bir hayli gelişmeden sonra...

Bütün bu çalışmaların sonucu inisiye bir

çocuk kadar saflaşmak zorundadır. Bunun olabilmesi için yukarıda sözkonusu ettiğimiz o ağır tortunun ortadan kalkması lâzımdır. Bu da bir takım kişisel tatbikatlarla temin edilebiliyor. Ezoterizmde 'Birinci Doğum', inisiyatörün inisiyeyi spiritüel tesire bağlayışıydı. Eski fizik (kaba) plânda ölüyor, aynı zamanda manevî bir plânda doğuyor. İkinci doğum olarak kabul edilen, bir nevi 'metamorföz'dür. Ölmek ve doğmak, aynı bir değişimin iki safhasını teşkil eder. Ancak bu ikisi teşekkül ettiği anda bir değişim meydana gelmiştir. Ölmekte olanla, doğmakta olanın biri bir değişimi tamamlamış, diğeri bir değişime adını atmıştır. Arada bundan başka bir fark yoktur. İkinci doğuş psişik yenileşmedir. Bu, inisiyatik gelişimin ilk safhalarında çok etkili bir durumdur. Psişik düzenden spiritüel düzene geçişte bu yenileşmeler görülür. Bu da «Büyük Sırlar» verildiği zamanda ortaya çıkıyor. Daha doğrusu psişik yenileşme meydana geldikten sonra büyük sırlar ismi altındaki inisiyatik bilgilere geçiliyor. Yani görüldüğü gibi, hiç birşey müridin kaderine, kısmetine kalmış birşey olmamaktadır. Müridin bir takım esaslı belirtileri ortaya koyması gerekir. Müridin mürşidden herhangi bir gelişimi gizlemesi söz konusu olamaz. Böyle olduğu zamanlar üstad, genellikle, bir dereceye kadar gereken müsamzahayı gösterir. Ona yol göstermeye çalışacaktır. İbret verici hikayelerle problemini gidermeye, ikaz etmeye çalışacaktır. Bir hikâyeyle inisiyeye zaman zaman edep vermeye çalışacaktır. Bu şekilde mürid kendisinin mürşidi tarafından devamlı olarak kontrol edildiğini anlar. Bir mürid bu biçimde devamlı gözetim, kontrol ve eğitim altında gerçek hürriyete sonunda kavuşur. Tam serbestiyet kendisine verilir. Sonraları {gerek batı gerek doğuda} bu gözetim bir nevi tasallûta dönüştü. Yani bu çalışmalar sonunda kazanılan güçler bir tahakküm vasıtası olarak kullanılmaya başlandı. Ondan sonra da zaten bu müessese dejenere olmuştur. Bu yozlaşma doğrudan doğruya majisyenliğe döner. Kara hocalık, kara papazlık vs. Gerçek inisiyatik bilgi, spiritüel bilgi ortadan kalkar.

Psişik düzenden spiritüel düzene geçişte, yukarıda belirttiğimiz gibi, büyük sırlar

verilir. Üçüncü doğuş, evren dışına taşan bir serbestiyettir. Bu, Elözi Sırlarında, 'İlahilikle Birleşme' şeklinde ifade bulmuştur. Sofizm'de «Fen'a Fillah» (Tanrı'da yok olmak). Eflâtun bunu «Mağaradan dışarı çıkış» olarak anlatmaya çalışmıştır. Bu ilahilikle birleşmenin meyvası, gök ve yerin 'oğulları' denen bir guruba dahil olmaktır. Artık evrende ve evrenle kendi arasındaki hadiseler arasında olan büyük irtibatı görmüş vaziyettedir. Bütün sebep ve netice zincirlerini, arada bütün melekûtun kanat seslerini (sembolik) farfeder, fakat hiçbirşey yapamadan büyük bir şaşkınlık ve hayranlık içinde bunları temaşa eder (kontemplasyon). Bunların içinde yaşayamaz, ama temâşa eder. Bu durumların yaşantısı sayılı kimselere nasip olmaktadır. Fakat geri kalan büyük kütlenin gelişimi hiçbir zaman düşünülmemiş midir? Bunlar halka nasıl anlatılmalı? Onun da bir metodu bulunmuşdur. Ve çok evrensel bir metod olan 'sembolizm' burada da uygulanmıştır. Zira evrenin en geçerli öğretim metodlarından biridir, bu. Kutsal kitaplarda, edebiyatta, şiirde, felsefede bolbol sembollerle karşılaşırız. Bunlar kâh kelime halinde, kâh şekil hâlinindedir. Esasında, biraz daha mistik düşünmek gerekirse, evren birşeyin sembolüdür. Neyin sembolü olduğunu tam olarak bilmiyoruz. Belki yaratılışın sembolü... Çünkü yaratılış hakkında kesin bilgimiz yok. Dünyamız'da şu haliyle birşeyi sembolize etmektedir. Bunun çözümlenmesi için herhalde çok geniş bir şuura ihtiyaç vardır.

Halk tipi inisiyasyonda sembolizm doğrudan doğruya anlaşılmasından çıkarılıyor, hikayeleştiriliyor. Halk masalları, efsaneler, mitolojilerin hepsi esasında kök olarak bütün bir ezoterik inisiyasyonun safhalarını anlatmaktadır. Inisiyasyona (Özellikle Hint'te) alınmayanlar: Çocuklar, kadınlar, yabancılar, sınıf dışında kalanlardır. Bunlar da kendi geleceklerini belirli noktalardan öğrenmeye çalışırlar, yani tamamen bir yasaklama yoktur. Sözlü olarak nakledilen kutsal doktrinler, iki formda asırlar boyu sürüp gelmiştir. Rahipler tarafından muhafaza edilen ruhani şekli; ikincisi de günümüze kadar ağızdan ağıza gelen popüler şekil. Masallar, mitoslar vs.

● Lütfen sayfayı çeviriniz

Her millette kendine doğru aktarılmış bir hâli mevcuttur bu mitosların... Her millete aynı temaların versiyonu (çevirisi) mevcuttur. Yer ve insan isimleri değişmiş olabilir, ama anlatılmak istenen şey aynidir. Buna benzer bir durum Şamanizm'de de bulunmaktadır. Şamanik inançların çoğu bugün Anadolu'da yaşamaktadır. Birçok örf ve âdet Şamanik öğeleri taşırlar. Masalların çoğu Şamanik inisiyasyona bağlıdır. Şamanizm esasında bir nevi büyücülük, sihirbazlık vs. değildir. Şamanizmin kökü Atlantit'e kadar gitmektedir. Asıl büyük samanlar Atlantlılar'dı. Şamanizm, Atlant sanatının cahiliye devrindeki uygulamalarından ibarettir. Genellikle şamanlar olayların sebebini bilmezler fakat metodu bilirler ve başarılı olurlar. Dünyanın her yerinde Şamanlar vardır ve etkileri halâ sürmektedir. Özellikle Ari Irk'a mensup şamanlar ilginçtir. Hindistan'daki yoga metodlarının çoğu Şamanlık'tan geçmiştir.

Yukarıda bahsettiğimiz her millette aynı mitos temalarının işlenmiş olması Yung'un 'Kollektif Şuur' prensibiyle izah edilemez. Nakiller söz konusudur. İnsandan insana olduğu gibi, toplumdaki topluma da olabilmıştır. Dolayısıyla Hindistan'daki bir mitos elbetki Yunanistan'da da olabilir, Yucatan'da da olabilir. Bunlar aşağı yukarı 'atalardan kalma hatıralar' şeklindedir. Hattâ bunlar bir yerde üstün hatıralar olarak da vasıflandırılır.

Her gelenekte falanca yerde kaybolmuş veya gizlenmiş şeylere kinayeler vardır. Meselâ Hinduların 'Soma'sı, Eski Persler'de 'Homa', Anadolu'da 'Huma', Fransa'da 'Foniks' gibi... (Zümrütü anka kuşu da denir).

Yahudiler özel telaffuz şekilleri bulunan bazı sihirleri, sesleri ararlar. Bu sesleri belirli şekilde telaffuz ettiklerinde istediklerini yapabileceklerine inanırlar. Bu an'ane Kur'an'da da 'Kuranın etkili olabilmesi için çok dikkatli telaffuz edilerek okunmalıdır' hükmü tarzında kendisini gösterir. Dikkatli bir şekilde okunmayan Kur'an dinleyenler üzerinde herhangi bir tesir icra etmez, denir. Yani her kelimenin, her hecelemenin bir titreşim skalası bulunmaktadır. OM hecesinin telaffuzu gibi... İsa'ya Peygamber'de bir gizli ilahın aranması vardır. Onu arar durur, bulmaya çalışır. Bazen 'Kutsal Bir Kâse' aranır. Alâed-

din'in Sihirli Lâmbası da bunun başka bir şeklidir. Bunlar ele geçirildiği zaman ardından bazı güçlerini elde edileceğine inanılır. Genellikle bu güçler nefsânî amaçlarda kullanılır. Zaten halkın gerçek bir inisiyasyona alınmamasının da nedeni buradan çıkmaktadır: Böyle bir inisiyasyonu kaldıracak, elde ettiği sonuçları, ruhsal yetenekleri yüksek amaçlarda kullanacak ruh olgunluğunda ve liyakatte değildirler.

Bundan başka birde 'Kayıp Cennet' meselesi vardır. Kayıp bir ülkenin aranması... Kaybolmuş bir sevgilinin peşine düşer. Aslında bunlar yukarıdan beri söylediğimiz gibi birer sembolden ibarettir. Bunlar hep inisiyatik bilgilerin halk masallarındaki yansımalarıdır. Fethedilecek ilk ülke insanın kendisidir. Kahramanların en başarılısı çoğunlukla en küçükleridir. En küçükleri en yaman çıkar ve işi bitirir. Bu da inisiyatik sırlardaki 'çocukluk' halini anlatmaktadır. 'Çocuklar gibi saflaşmak' meselesi... Yani, asıl neticeye varacak olan çocuklar gibi saflaşmış olandır. Masal kahramanı hazineyi, ya da sevgiliyi ararken bir de bakar ki kendi benliğini bulmuştur. Hayvansal bir metomorfoza uğramış, bir transformasyon geçirmiştir. Masalda kayıp olan şeyin aranması sırasında, bir takım büyük imtihanlardan geçerken, kendisine bazı hedefler gösterilir, yardımlar yapılır, bundan dolayı o zamana kadar ortaya koyduğu aksiyonundan dolayı kendisinde bazı değişiklikler olmuştur. Son şuur haletiyle olaylara girmeden, maceraya başlamadan önceki şuur hâleti arasında çok fark olduğunu kendisi de sezer. Artık elde ettiği hazinenin, kavuştuğu sevgilinin, keşfettiği bir yerin (sarayın) önemi yoktur. Öyle bir hayat cenginden geçip gelmiştir ki, kendisi bambaşka bir insan olmuştur. Birçok maddi değerler kendisince silikleşir gider...

Bazen masal kahramanı kudretli insanların spiritüel gücünü sembolize eden bir ermişin, perinin, meleğin yardımını görür. Bu kudret bazan sihirli bir eşyaya bağlıdır. Sopa, taş, palto, uçan at vs. gibi. Gençlik suyu ya da (ölüm) suyu olabilir.

Bir de 'kuş dili' denilen bir husus var. Kuşdili'ni şöyle tarif ederler: Şiirsel, birleştirici, sakinleştirici ilâh ve meleklerle ait bir

İnsandır. Kuş dilini anlayan, bilgi ve hikmetin en yüksek derecesine ulaşabilir. Buna bir atıf, Hz. Süleyman'ın bütün hayvan dillerini anlamasıdır. Kuş dilinin, şiirsel, birleştirici oluşundan biz anlıyoruz ki, kuş diline sahip olmak demek, çok yüksek derecede psişik melekerden biri olan telepatik güç sahibi olmak demektir. Burada telepatik güç derken, insandan insana aktarılan telepatik güç olarak değil, bütün eşya ve canlılar arasındaki bir konuşmanın karşıtı kastedilmiştir.

EJDERHA VE KILIÇ SEMBOLÜ :

Ejderhanın asıl iki büyük anlamı, daha doğrusu iki büyük görünüşü vardır: Birincisi, bildiğimiz ağzından alevler çıkan, bazen 1, bazen 3, bazen 5 ve bazende 7 (tek sayılarda) başlı olmak üzere, resimlerde gördüğümüz şekliyle kuyruklu, kuvvetli pençeleri olan, gözleri ileri fırlamış acıip bir mahlûk. Daha doğrusu, çizilenler, halkı oluşturan karmik tortunun sonucunda ortaya çıkar. Astralde meydana getirilmiş olan ejderhalar vardır. İnisiyatik savaşta, cehenneme iniş sırasında, ölüm denemesinden geçen müridin orada karşılaştığı yaratıklardan biridir, ejderha. Buradaki astral sembol daha evvel bahsetmeye çalıştığımız 'tortu'yu ifade eder. Her insanın bir ejderhası vardır. Aynı zamanda her kavmin bir ejderhası vardır. Buradaki ejderha, neden muhtelif başlarla ifade edilir? Hattâ bu başlar kesildikçe yerine

tekrardan gelir. Kahraman bir türlü bu başların hepsini birden yok edemez. Fakat büyük bir azim ve cehti vardır. Artık tâkatının da kalmadığı bir anda o ejderhanın öldürülmesi için sırrı bilen birisi kendisine yardım eder. Bu, ya bir piri yânîdir, ya dilenci kılıklı birisidir veya esrarengiz bir mahlûktur. Ona der ki, «Sen bu ejderhayı bu şekilde ortadan kaldıramazsın, bunun yedi canı var, biri gitse öteki gelir. Ama bunun vücudunun (meselâ, karnının altında) zayıf bir noktası vardır; eğer oraya okunu isabet ettirirsen, artık bir daha kestiğin başlar yerine gelmez.» İşin sırrını, mahiyetini birisi yardım olarak kahramana verir. Ve gerçekten o şekilde hareket ettiği takdirde ejderhayı öldürmeye muvaffak olur. Buradaki ejderha, görüldüğü gibi, birinci derecede, inisiyatik manada tortunun mahiyetini anlamak ve onu artık ejderha olarak görmemenin şuuruna varmaktadır. Kılıç, burada bir kudret, hakimiyet vasıtasıdır. Bize göre bu, Ruhi İdare Mekanizmasının icra yetkisini ifade eder. İnisiyatörlere kılıç, hançer, asâ verilir. Kılıç ileride 'asâ'ya dönüşmüştür. Orfe'nin meşhur 'kozalak başlı asâsı, Musa'nın asâsı gibi. Pek çok inisiyatörlerin ellerinde bulunan özel sopaları, bunlar aynı zamanda spiritüel etkinin kendisi tarafından başkalarına aktarılabilceğini ifade eder. Bir zamanlar bu sopalar çok kıymetli maddelerden yapılmış enerji çeken ve toplayan vasıtalar idi.

Tekâmülcü Ruhçuluk Ve Medyomusal Yönetimin İlkeleri

Dr. GUSTAVE GELEY

Bilimsel ve felsefi ruhçuluğun tekâmüle dayalı yorumu ve Medyomların yönetim ilkeleri, celse şartları, istemsiz hileler...

Ödemeli isteyiniz : P.K. : 1157, İstanbul



Sovyetlerde Ufoloji

{Geçen Sayıdan devam}

18. Y.Y.'ın mistik bilimcisi Swedenborg'un başka gezegenlere yaptığı astral seyahatlerle ilgili kitabının yayınlanmasından bu yana İnsanlar DDI yöntemlerini kullanarak başka dünyaların varlıklarıyla temas kurduklarını söyler olmuşlardır. Hattâ bunların arasında çok çok uzak gezegenlerin insanlarıyla devamlı telepatik bağlantı hâlinde olanların sayıları küçümsenmeyecek kadar çoktur. Bu gibiler yüzdeyüz samimi olsunlar ya da olmasınlar, gerçek olan şudur ki, dünkü bilimin dudak büküp geçtiği pekçok olay günümüz en seçkin ilimadamlarınca ciddiyetle ele alınmaktadır: «Oralarda birileri var mı?», «Eğer varsa, onlar nasıl insanlardır acaba?» ve «Onlarla nasıl kontakt kurabiliriz?»

Bu tür bilimadamlarının ciddiyet dereceleri Eylül-1971'de yapılan ilk uluslararası konferansta ortaya çıkmıştı. Bu konferansta dünya dışı medeniyetlerle irtibat konusu Sovyet ve Amerikan Bilimler Akademilerince ortaklaşa ele alınmıştı. Sovyet Ermenistan'da Byurakan Astrofizik Gözlemevi'nde yapılan konferansa başka ülkelerden de astronom, biyolog, fizikçi, kimyager, kompüter uzmanı, linguist, antropolog ve diğer dallardan araştırmacı ve gözlemciler katılmıştı. Ele alınan ana konu: Dünya dışı hayatın etüdü olan Ekzo biyoloji idi. Bu ana başlık altında hayatın kökeni, evrende diğer gezegen sistemleri, zekânın kökeni ve evrimi, zeki hayat sinyallerinin araştırılmasının problemleri ve bunun dünya insanı açısından önemi...

Bu konferansa katılanlar arasında hiç şüphesiz bazı görüş ayrılıkları vardı fakat dünya dışı hayatla temas konusunda herkes görüş birliği hâlinde bulunuyordu. Günümüz teknolojisinin böyle bir araştırmayı başlatabilecek seviyede olduğuna, fakat bütün bu araştırmaların insanlık adına ve uluslararası düzeyde yürütülmesine karar verilmişti.

1971 Byurakan konferansından cesaretle-nerek 1972-Kasım'da Boston Üniversitesi Astronomi Bölümü'nden Prof. Richard Brendzen «Dünya dışında Hayat ve İnsan Zihni» isimli Sempozyumu düzenledi. Bu sempozyum kalabalık bir bilim gurubunu Boston'a çekivermişti. Bu gurup içinde Antropolog Ashley Montagu (Nobel kazanmış biyologdur), George Wald, Harvard'lı Teolog Krister Stendahl, Astrofizikçi ve Ekzobiyolojinin kurucusu Prof. Carl SAGAN, MIT'li filozof Phillip Morrison ilk bakışta dikkatleri çeken isimlerdendi.

Ekzobiyoloji okutmakta olan Prof. Brendzen; astronomi, biyoloji, kimya ve fizikteki son gelişmeler dünya dışı hayat ihtimâlini kabule kuvvetle zorlamakta olduğunu ifade etmiştir. Hayatın yapı bloklarından biri olan proteinler ve aminoasitler meteorlarda bulunmuştur. Başka bir hayat yapı bloku olan formaldehit galaksi merkezi civarında saptanmıştır. Jüpiter atmosferi analizlerinden orada DNA molekülünün temel üniteleri bulunmuştur. Büyük bir ihtimalle bu gezegenin atmosferinde 'hayat kıvılcımları'nı oluşturan elektrikli fırtınalar sık sık çıkmaktadır.

Bu proto-biyolojik bulgulara dayanarak Prof. Brendzen, «Dünya Dışı Hayat Formlarının keşfi ve onlarla haberleşme dünya beşer tarihinin en büyük başarılarından biri olacaktır.» diyor.

İlimadamları dünya dışı hayatın tesbiti için (yakın gezegenler hariç) en uygun vasıta olarak radyo - astronomiyi görmektedirler. Sovyetler'de yapılan Uluslararası Konferansta bunun için en elverişli dalgaboyunun 3-10 cm.ler arası olduğu önerilmişti. Zira daha eski yıllarda (1960 Ozma Projesi) kullanılan 21 cm. dalga boyu ile bir sonuç alınamamıştı. Bununda sebebi, kısmen yıldızlararası radyo gürültüsü kısmen de dünyanın ve güneşimizin kendi elektromanyetik emisyonlarıydı.

Komşu gezegenlerle ilgili dünya dışı hayat tespit çalışmalarında Mariner serisi araçlar bir dereceye kadar başarılı olmuş denebilir. Bu tip araçlar içinde en uzun mesafeye, hatta güneş sistemi dışına fırlatılmış olanı 1972'de Jüpiter yönünde gönderilmiş olan Pioneer-10'dir. Bu araç 1973'de Jüpiter'in yakınından geçerek hâlen yoluna devam etmektedir. Güneş sistemi dışına 1980'lerde çıktığı zaman dünyadan gönderilen ilk yıldızlararası uzayaracı sıfatını kazanmış olacaktır. Bunu gözönünde tutan araştırmacılar (ki ilk öneri Prof. C. Sagan'dan gelmiştir) Pioneer-10'in içine 6 x 9 inch boyutlarında; aracın ne zaman, nereden ve kimler tarafından fırlatılmış olduğunu belirten bir plâka koymuşlardır. Bu plâka üzerinde erkek ve kadın figürleri, güneş sistemimizin gezegenleri, güneşimizin 14 pulsara göre galaksi içindeki yerini belirleyen bir şema, hidrojen atomu ve iyi niyet belirtisi olarak da erkeğin sağ elini açık olarak kaldırmış olduğu görülüyordu.

İlim adamlarının bir kısmına göre, dünya dışı medeniyetler bizimle haberleşme arzusunda olmayabilirler, o zaman onların kendi aralarındaki haberleşmeyi saptamamız gerekecektir. Bunun için direkt teleskop gözlemleri, ya da onların astro-mühendislik yeteneklerinin saptanması çalışmaları önerilmektedir. Bu durumda araştırmalar daha uzun yıllar devamedeceğe benzer. Uzayın son derece büyük oluşu ve elektromanyetik spektrumun genişliği çok voğun çalışmaları ve milyonları gerektirmektedir.



Bunun ilk teşebbüsü «Ozma Projesi» adıyla 1961'de West Virginia, Green Bank'daki Ulusal Radyo Astronomi Gözlemevinde Dr. Frank DRAKE tarafından yakın yıldızlardan ikisi (Tau Ceti ve Epsilon Eridani) üzerinde yapılmıştı. Bu çalışmadan alınan sonuçlar pek tatminkâr olmadıysada, bu konuda yapılan öncü bir çalışma ve araştırma olması bakımından değerlidir. Son zamanlara kadar Pulsarlar zeki sinyallerin kaynakları olarak düşünüyordu. Fakat bunun böyle olmadığı anlaşılınca ekzobiyologlar bir şey öğrenmiş oldular: Bütün bu ileri teknolojimize rağmen biz dünyalılar, dünya dışı ileri medeniyetlere nazaran, telsiz telefon haberleşmesinin yaygın olarak kullanıldığı bir yerde duman sinyalleri bekleyen kızıl derililere benzemekteyiz.

Buna rağmen evrende zeki hayat ve buna bağlı olarak zeki sinyal araştırmaları sürdürülecektir. 1971'de Dr. Frank DRAKE Arecibo, Puerto Rico'daki radyoteleskobun hassasiyetinin 2.000 defa daha artmış olduğunu bildirmişti. Hâlen dünyadaki benzerlerinin en büyüğü olan bu radyoteleskobun en önemli görevlerinden biride dünya dışı kaynaklı zeki sinyalleri dinlemektir. Dr. Drake bu radyoteleskopla, birbiriyle radyo irtibatı olan iki galaktik medeniyetin sinyallerinin yakalanmasından ümitli olduğunu belirtmiştir. Dr. Drake'in bu inancına Sovyet bilimadamları da kuvvetle katılmaktadır. Gorky Gözlemevi Müdürü Prof. Vesvolod Troitsky, «Başka medeniyetlerin bizi elektromanyetik dalgalarla taramakta olduklarına kuvvetle inanıyoruz. Bunun sonuçlarını er veya geç alacağız.» demektedir.

● Lütfen sayfayı çeviriniz

Prof. Troitsky'in belirttiğine göre, Kuzey Caucasus Dağları'nda yeni ve büyük bir gözlemevi 1973'de açılmıştır. Bu gözlemevinin optik teleskobu Palomar Dağındaki 200 inch'lik teleskoptan daha büyüktür. Radyoteleskobu ise 2000 feet çapındadır. Bu iki teleskop zeki sinyallerin tesbiti çalışmalarında koordineli olarak kullanılacaktır.

Moskova Devlet Üniversitesi Radyo Astronomi Direktörü olan Prof. Josif Brendzen derslerine dünya dışı medeniyetlerle haberleşme şekillerine DDI'ı da eklemiş bulunmaktadır. Sovyetler'de 1971 Kozmik Radyo Haberleşmesi Sempozyumunda, Parapsikoloji Edward Naumow DDI'nın bu işde kullanılabilir en iyi vasıta olabileceğini, zira telepati için zaman ve uzaklık engellerinin bir anda ortadan kalkmış bulunduğunu ifade etmişti. Hatta Telepati ile vizyon göndermenin de mümkün olduğuna göre, dil zorunluluğunun da yenilmiş olacağını beyan etmişti.

Diğer bir ruhsal yöntem 'Astral Projeksiyon' olabilir. İnsanın şuurunun projekte edilebileceğinin delilleri artık laboratuvar deneyleriyle alınmaya başlanmıştır. Apollo-14 Astronotu Edward Mitchell Galaksi içi yolculuklarda astral projeksiyon yönteminin mükemmelen uygulanabileceğinden ümitli görünmekte ve bunun klasik uzay uçuşu yöntemlerinden çok daha emin olduğunu belirtmektedir.

Bu arada dünya dışı medeniyetlerle irtibat kurulmasından, hatta onlara sinyaller göndererek evrendeki yerimizin belli edilmesinden, dolayısıyla bu şekilde dünyanın istilâ edilebileceğinden korkan ilimadamlarımız da yok değildir. Prof. Carl SAGAN ise «Intelligent Life in the Universe» isimli eserinde, artık böyle bir korku ve endişenin çok geç olduğunu, zira dünyada radyo icad edildiği günden beri uzaya elektromanyetik dalgalar yaymakta olduğumuzu yazmaktadır. 50 yıla yakın bir süreden beri dünyadan evrene radyo neşriyatı yayılmaktadır. 40-50 ışık yılı mesafe içindeki medeniyetler bunları almış olmalı. O halde şimdiye kadar niçin bu medeniyetlerin birinden herhangi bir sinyal alınmadı? Kimbilir, belkide dünya insanının bebeklik çağından çıkıp, kozmik çocukluk çağına girmesi beklenmektedir. Galaktik topluluğa katılabilmek için belkide buna gerek var...

Genç bir bilimdalı olan EKZOBİYOLOJİ, bu çalışmalarıyla heyecanlı ve bazende korkutucu olasılıkları ortaya çıkarmaktadır. Bize düşen, her türlü olasılığa karşı zihinlerimizi bütün peşin hükümlerden arınmış ve açık olarak tutmaktır. Gezegenimizin evrendeki gerçek yerinin anlaşılmasına kendimizi daima hazırlıklı bulundurmalıyız.

KAYNAKLAR :

1. Psychic Dergisi: Apr. 1973, -p. 22
2. Ufoloji Dergisi: Summer, 1976

SPIRİT AKTÜALİTE

(Sahife 21'den)

C. Polge, celselerinde hazır bulunanlara son derece dikkat etmekte ve bilhassa İtalyanların hazır bulunduğu celselerde daha iyi çalıştığını söylemektedir. Kendisiyle irtibat kurabilen hemen hemen her çeşit varlığın portresini çizebildiğini bildiren medyumun ilk tabloları daha

ziyade rehberlerine aitti. Sanatının güngüçtikçe ilerlediğine kendisi de inanmaktadır.

En son çizdiği portrelerden birisi son derece şüpheli bir kadının ölmüşannesine aittir. Söz konusu kadın gördükleri karşısında gözyaşlarını tutamadan celse odasını terketmiştir. Bunun üzerine Cora Polge, «Böyle bir

sahneye şahid olmak gerçekten üzücü oluyor, benim için...» diye konuşmuştur. Buna benzer, fakat Spiritüalizme inanmayan, başka bir kadın da, C. Polge'un celsesinde bulduktan sonra, «Burada gördüklerim, artık Spiritüalizme inanmama yeterlidir» demiştir.

(Psychic News'dan)

İ N S A N V E E V R İ M



Mehmet Sancar

Yeryüzünde yaşayan varlıkların birbirlerinden ileride veya geride bulunmaları, iki şeyden biri yüzündendir:

Yeryüzündeki tekâmül ihtiyacı bunu gerektirmiş olabilir.

Gerçekten ruhsal evrimi, yeryüzündeki görüntüsüne de paraleldir...

Bir üçüncü husus olarak, genel evrim görünüşünü düşünebiliriz. Örneğin bir ot parçası küften, bir gül fidanı ottan, koyun gül fidanından, köpek koyundan, maymun köpektен ve insan maymundan ileridedir...

Gerçek olan şudur ki, küften insana gelene dek, varlığın evrimi, tatlı eğimli bir çıkış sürecini izlemiştir. Fakat, insan olarak bilgisizliğimiz ve idraksizliğimiz, insanın evriminde, bu çıkışı, bu yükselişi daha da güçleştirmiş ve bol ıstıraplı yapmıştır.

Şu hususu da hemen belirtelim ki, insanla hayvan arasındaki geçiş hayvanı, «atalarımız sanılan maymun» değildir. Hayvanlık kademesinden insanlık seviyesine geçişi sağlayan -maddesel, ruhsal bağlantıyı sağlayan- varlıklar, bugün yeryüzünde yoktur...

Bugünün yeryüzündeki insanını düşünürken, bu düşüncemizi çok gerilere götürüp dününün yasıyla ilişkiler kurmamıza gerek yoktur. Çünkü dünyamızın vası, bir kaç milvar sene de olabilir... Ama, üzerindeki bugünün insanlığı, kıyaslanamıyacak kadar genettir: Olsa olsa otuzbin yıllık bir geçmişi olabilir yeryüzünde... Dineceksiniz ki, daha önceleri, yeryüzünde insan yok muydu? Elbet vardı. Fakat, onlar ve onlardan evvelkiler de bizler değildik. Hepimiz değişik âdemlerin çocukları olarak geçiyoruz dünyadan...

Dünyamız, bir evrim okuludur. Övte bir okul ki, üzerinde barındırılacak varlıkların ruhsal tekâmül ihtivaclarına göre, devre devre düzenlenir. Örneğin yeryüzü görünümü, en azından bugünkü görünümüne, hiç bir devre-

de benzemiyordur. Coğrafya bilgilerimiz olarak sunulan bulguların, yüz binlerce veya milyonlarca yıllık gerilerden bugünümüze getirilmesindeki mevcut yine yüzbin yılları içeren her çağ anlayışında belki de bir kaç «Ademoğulları» mevcut, yine de bizden gizlidir. Bilemiyoruz»..

Tevrat'ın başındaki «Yaratılışla ilgili bölüm», aslında yaratılış değil; ulu varlıklarca, yeni bir oluşturma, yeni bir değiştirmedir...

Darwin, muhakkak ki, derin sezgilerle pek çok gerçekleri yakalamıştır. Ama «maymun atamızda» aldanmış, yanılgıya düşmüştür...

Evrım yolunun iki ucundaki varlıklar arasında gözükten tekâmül farkı inkâr edilemez. Esasen yeryüzüne eşitsiz olarak serpilmiş yaşam koşulları, bu evrim fark veya ihtiyaçlarının çokluğundan ileri gelmiştir. Çünkü eşitliğin var olması, onların her bakımdan, birbirlerinden farksız olmaları demektir ki, bu hal dünyamızda olası değildir...

Özellikle kişilik kazanmış bir varlık, diğerlerine benzemez. Benzediğini kabul etmek, ülküsel olgunluğa ulaştıklarını kabul etmek olur ki, bu kabulün gerçekleşmesi yeryüzünde düşünülemez...

Evrım sürecindeki varlıkların genel görünümünde, belirgin farklar izlenebilir niteliktedir. Örneğin bitkilerde bulunan her özellik veya benzeri haller, hayvanlarda da vardır. Fakat hayvanlarda bulunan bir çok özellikse, bitkilerde yoktur. İnsanlarla hayvanlar arasındaki farklılaşma da böyledir.

Bitkilerde hemen hemen hiç göremediğimiz kişilik, hayvanlarda biraz belirlidir. Örneğin bir köpeği, diğerine yeğleyebiliriz. Ama aynı görünümdeki iki açmış gülden birini seçerken, tercihimiz bu kadar titiz değildir.

● Lütfen sayfayı çeviriniz

Daha doğrusu, anlamlı, nedenli, niçinli değildir...

Yeryüzüne, insanlık seviyesine ulaşmış varlıklar olarak sevk edilmiş bizler için tercih ve seçim sorunu, daha derin duygu ve düşüncelere dayanır...

Evrim sürecinde, düzgün ve birbirini izleyen bir ilerleyiş mevcuttur. Değil geriye dönüş, gedikli olmak dahi mümkün değildir. Ancak, dünyada geçirilecek deneyler sebebiyle ve bilmediğimiz başka nedenlerle, varlık, kendi türünü değiştirmemek kaydıyla, önceki görünüşünden biraz daha ileri veya biraz daha geri bir durumla dünyaya gelmiş olabilir. Bu hal, ruh-madde denek olan insanın (dünya varlığının) ruhunda bir gerileme değil; tersine olarak, ilerlemesine yardımcı bir haldir. Sadece görüntüden ibarettir...

Varlıkta, bir yeryüzü görüntüsü olarak beliren, aynı tür kılıfındaki az gelişmişlik, yani gerilik, hem ruhun ve hem de başka ruhların ihtiyaçlarının bir sonucu olabilir. Örneğin herkesin uğrağı köşebaşındaki bir uyuşturucu tutkulusu, görünüş ve davranışlarıyla, bizlere, «üzerine tükürülmeğe bile değmez» gözükebilir! Fakat bu yargımız yanlıştır. Bilebilir miyiz ki, ruhen o yüce varlık, o büyük insan, ruhsal evrimi bakımından bizlerden fersah fersah ilerideyken; bizlere ders verebilmek için, o süfli işi, o süfli yaşantıyı, bir görev olarak yüklenmiştir?!. Bizler için o köşebaşında bir iğrenç görüntüyü yaşar!.. Bunu asla bilemeyiz. Çünkü bu süfli hayatı, kendisi için, kendi tutumundan dolayı yaşayanlar da vardır. Ve aralarındaki ayırımı yapabilecek güç de bizlerde yoktur. Yani, onların ruhsal yönlerini, bu yeryüzü şuuruyla saptayamayız...

Yeryüzündeki insan, ruh + madde'dir, dedik. Yani, yeryüzü varlığı, aslında saft ruh iken, yeryüzünde, ne ruhtur, ne de madde'dir!..

Ve evrende de ruhlar, maddelerden uzakta kalamazlar. Bu hal, doğa yasalarının bir gereğidir. Ruh ancak, maddesel ortamlarda etkiloyıcı gücünü gösterebilir, geliştirebilir...

Yeryüzü maddesi, sabittir, âtıldır. Etkileyici gücünü gösteren insanın zayıflık göstermesi, maddesinin ataletine doğru çekilme-

si demektir. Yani, maddeyi yeterince hareketli kılamayınca, maddenin başözelliği olan âtil durumu varlığa hâkim olur Maddeye böylece yenik düşmüş oluruz...

Ruhun tekâmülü boyunca şuuru da gelişecektir...

İnsan hayatında, evrimin, yeryüzü koşulları altında, türlü görünüşlerini izleriz: Çocukluk, olgunluk ve yaşlılık dönemleri, başlıca müşahedelerimizdendir.

Çocuklar, anlamı - anlamsız her şeyi sorarlar. Kolayca öğrenirler. Akıllarında kolayca tutarlar.

İlk bilgileri elde etmeğe yarayan bu özellik, çocuk ruhunun esasını oluşturur...

Olgunluk çağında hemen hemen çok şeyler öğrenilmiş ve bunların tatbikatına girişilmiştir. Bir çok melekeler işbaşındadır. Bu yaşta, yeni şeyler öğrenmekten çok, öğrenilmiş bilgilerin belirli amaçlarla kullanılması sözkonusudur. Yani, hazım, güç kazanma, tatbikat... Hazım, güç kazanma, tatbikat...

Yaşlılık dönemindeyse, çocukluğun tersine olarak, dikkatlerini tespit edebilme, yeni şeyler öğrenebilme, yeni şeyleri akıllarında tutabilme olanaklarından yoksundurlar. Yaşlılar, bu yeteneklerini nispeten kaybetmişlerdir. Fakat, bunlara karşılık, eski anılarını ihya edebilme yeteneğine kavuşmuşlardır. Ki, bu psikolojik olayda, evrimin güzel bir görünümü göze çarpmaktadır.

Giderek dünyadan bağlarını yavaş yavaş koparan, koparmağa çalışan yaşlıların, bizler, yalnız dış görünüşlerini görür; onların bu hazırlıklarını hiç farkedemeyiz. Gözlerimize çarpan, sadece onların maddesel sefaletleridir...

Bu üç, birbirine bağlı yaşantıyı birlikte düşünürsek, evrimin, insan yaşamında, ilk nefesini aldığı andan son nefesini vereceği ana kadar, tedricen sürdüğünü, yükseldiğini ve bunları oluşturan, biçimlendiren sistemi anlarız.

Bu sistem, bireysel yaşamı etkilerken, toplumsal yaşamı da etkiler ve de geliştirir, yükseltir...

Dünün dünyasıyla bugünün dünyasını karşılaştırırsak, bu farkı daha iyi görürüz. Kendi yaşantımızda dahi, gelişen evrim far-

kını, ancak çok gerilere baktığımızda farkede-
debiliriz.

Tekâmül, gerek fertlerde ve gerekse toplumda durmuyor... Ama, İntenildiği kadar da hızlı seyretmiyor, Mâkûl düşünen insan da, bizlerin ihyasını, kurtuluşunu isteyen bedensiz dostlar da, hattâ iyi niyetli uzaylılar da, çağımızdaki insanın, artık birbirlerini öldürmemeleri gerektiğinin nedenlerini kavramış bulunmasının zaruretinden sözediyorlar, bunu istiyorlar... Ve bu anlayışta geç bile kalındığından yakınıyorlar...

Bizleri görüp gözeten ruhsal yönetimin ulu varlıkları, evren yasalarına uyarak, bizle-

rin yeryüzünde evrimi için belirli bir süre saptamışlar... Fakat bizler, bu konulan sürenin programına uygun zamanda, istenilen seviyeye çıkamamışız. Hâlâ düşük seviyelerde kalmışız!..

Teknolojik yönden geri kaldığımız belki söylenemez. Ama bu, yeterli midir? Ruh sahibi bir varlık bulunduğumuz gerçeğini bir yana itmiş; salt maddeymişiz gibi, maddesel şeylere önem vermişiz. Örneğin onaltı asır önce, kendi elimizle yaptığımız putları kırmışken... Şimdi de PARA'yı put yapmışız!.. Niçin? «Ölümden sonra ruh olmadığına» inandırıldığımız için!...

Prof. Dr. Eugen HERRIGEL

Zen Budizm Yolu

V E

Yay ile Ok Atma San'atı

Tibet'in ÖLÜLER KİTABI

LAMA KAZI DAWA SAMDUP'un Sanskritçe'den çevirip yorumladığı bu kutsal metni dilimize Suat TAHSUĞ aktardı. Yorum ve açıklamalar hiç bir dilde Türkçedeki kadar geniş ve zengin olmadı. Bu eser tekrar tekrar okunarak, üzerinde durulması gereken ender bir kitaptır.

Yepyeni bilgilerle dopdolu bu eseri (40 TL.) ödemeli olarak:

RUH ve MADDE — P.K. 1157

İstanbul'dan İsteyiniz.



Ezoterizme Bilimsel Ve Felsefî Yaklaşımlar

● METİN KIRAZ ●

Zikir Gözlemleri

Aşağıda oturularak yapılan bir zikir anlatılmaktadır.

«İçinde tercihen güzel kokulu tütsülerin yakıldığı, boş, karanlık ve temiz bir oda hazırlanarak, bağdaş kurulmuş ve Mekke'ye yüzü dönük vaziyette oturulur. Ellerini bacaklarının üzerine koyan sufi, gözlerine dikkat ederek, kalbini uyanık bir hale getirir. Sonra derin bir saygı ile, yüksek sesle 'Lâ ilâhe illallah' demeye başlar. 'Lâ ilâhe' kelimesi burnun dip tarafından getirilecek ve 'illallah' kelimesi ise kalbe doğru içe çekilerek söylenecektir. Bu şekilde zikrin kuvvetli tesirleri bütün kaslarda ve organlarda hissedilecektir. Ses çok yüksek olmayacak, mümkün olduğu kadar hüzünlü olacak ve azaltılacaktır. Bu his tanrının mütezavi ve sessizce insanın içinde uyandırılması fikirleri ile birleşecektir.

Bundan sonra istekle ve sıklıkla, manası üzerinde düşünerek ve dikkat dağıtıcı her şeyi yok ederek zikri tekrarlar. illallah dedi-

ğinde, Allah'dan başka, Lâ ilâhe dediğinde ise, hiçbir şeyi istemiyor, hiçbir şey aramıyor ve hiçbir şeyi sevmiyorum fikirleri üzerinde düşünür. Böylece Lâ ilâhe ile bütün her şeyi bir kenara itip, inkâr, illallah ile ise kutsal majestelerinin, aranılan, yönelinen ve sevilen yegâne hedef olduğunu teyit eder. Her zikrin başından sonuna kadar kalbi inkâr ve teyid fikri ile uyanık ve dolu olacaktır. Kalbinde bağlandığı herhangi bir şey bulursa, onu derhal terkedip dikkatini kutsal majestelerinin üzerine çevirecek, kutsal koruyucudan yardım lütfunu arayacaktır. Lâ ilâhe ile bağlandığı şeyi kalbinden söküp atacak ve illallah ile onun yerine gerçek -Tanrı- aşkını oturtacaktır.» (K25, 118, 119).

Aşağıda halkaya katılarak yapılan bir zikir anlatılmaktadır.

«Monoton ve tekrarlanarak yapılan dönüş neticesi dervişler trans ve transandantal olaylar meydana getirebilmektedirler... Bunların en tipîği Türkiye'deki Mevlevî tarikatıdır... Roy Weaver Davidson'un değerli sempozyumunda -Çağdaş Derviş Toplumu Üzerine Dökümanlar- Tunus'a giderek orada bir derviş ayinine katılan Omer Michael Berg'in tecrübesi anlatılmıştır.» (K25, 117).

«Zikir - Tekrarlama - trans haline ulaşmak için yapılan bir dandır... Dans onlara göre bir düşünce, bir ses veya sesler serisi ile ilişkiler kurularak yapılan bedeni hareketlerdir. Hareket bedeni geliştirir, düşünce zihin konsantrasyonu sağlar, ses ise ikisini birleştirerek hâl denilen ulvî ilişkinin şuurulluğuna ulaştırır... Holin ortasında dervişlerden meydana gelen iki daire oluşur... Şeyh, davulcu, ney çalan ve 2 okuyucu dairelerin dışındadır. Tempo başlar ve yüksek tiz bir ses ile 2 okuyucu sesler çıkarırlar. İki daire zıt yönlerde yavaşça dönmeye başlar. Sonra şeyh Ya Haadi -Oh Rehber- diye bağırır ve katılanlar bunu aynen tekrar ederler. Kelime üzerine konsantre olurlar. Önceleri yavaş ritim ile söylenen kelime, ritim ve hareketlerle gittikçe hızlanır.

Bazı dervişlerin gözlerinin uzakta bir noktaya daldığını ve kuklalar gibi sıçramaların hasıl olduğunu gördüm... Dış dairede dönmekte olan ben, bir süre sonra sadece dönen elbiseleri görebilmekteydim... Arada

sırada keskin bir çılgılık ile dervişlerden bazı ları daire dışına düştü bir yardımcı vasıtası ile yere uzatıldı. Hipnotik bir hale benziyordu. Benliğimde tesirler hissetmeye başladım. Zihnim değişik bir şekilde çalışıyordu. Hissi tarif etmek güç. Bu his aydınlanma hissi idi. Sanki hiç endişem, problemim yoktu. Başka bir his bu dairenin bir parçası olduğum, şahsiyetimin kaybolduğu hissi idi... Sonra dansı terkettim, dışarıya çıktım. Birşeyler olmuştu. Herşeyden önce mehtap çok fazla parlak görünüyordu. Işık veren küçük lâmbalar sanki renk tayfının bütün renkleri ile çevrelenmişti.» (K25, 117).

Aşağıda Rufaî yönteminin uygulandığı bir zikir çalışmasına ait gözlemler anlatılmaktadır.

«26 Kasım 1977 Cumartesi günü saat 15 de verilen bir adrese götürüldük. Burada 3,5 saat gibi bir süre genel bir sohbet oldu. Bu sohbet sırasında ben daha ziyade zikrin şekli üzerinde durmaya çalıştım. Bu arada zikir çalışmalarına katılan bir hanım bir hatırasını anlattı. Yaşlı bir hanım idi. Konu ruhlarla konuşulup konuşulmayacağı üzerine idi. Yaşlı hanım kocasının ölümünü ve sonrasını anlattı. Ölümünden sonra kocası 15 gün eve gelmişti. Önceleri hayalet, sonraları da normal bir insan gibi gelip karşısına oturmuş. Bir keresinde hanımına sürünmüş. O anda serin, soğuk bir şey duyduğunu ve çok korktuğunu hissetmiş. Ona gitmesi için yalvarmış. Korktuğunu söylemiş. Böylece hayalet oturduğu yerden duman olup sanki boşluktaki bir deliğe girer gibi çekilip gitmiş. Bu iki insan birbirlerini çok severlermiş.

Sohbetten sonra sıra akşam namazına gelmişti. Bu arada çalışmaya katılacaklarda yavaş yavaş toplanmışlardı. Hepimizin kadınlı, erkekli 25 kişi civarında olduğunu sanıyorum. Çalışma esnasında meydanda ben dahil 12 erkek var idi. Karanlık bölmede bulunan kadınları göremiyordum. Çalışmaya katılmayan 2,3 kadar erkek de var idi. Namazdan sonra sıra yemeğe gelmişti. Erkekler ve kadınlar ayrı masalarda toplanmışlardı. Lider olan zat kendi elleri ile yemek dağıttı, dervişler ve aralarında misafir olan ben bu yemekleri vedik. Sanki bir sülen havası var idi. Bu dostların toplandığı bir toplantıydı. Yemek-

ten sonra ben de herkes gibi abdest alarak post ve halıların olduğu, meydan denilen genişçe bir holde geçtik. Holün yarısı karanlıktı ve kafesle bu kısım ayrılmıştı. Kadınlar zikir çalışmasını buradan gözleyeceklerdi. Kadınlar fiilen çalışmaya katılmıyorlardı. Çalışma kuran okuma ile başladı. Kısa okuyuştan sonra meydan 'Huuu' sesleri ile çınladı. Hep bir ağızdan çıkan ses çok etkileyici idi. Ben liderin sol arka tarafında bağdaş kurarak yere oturdum. 10 Derviş yarım halka şeklinde liderin etrafında diz çökmüş vaziyette oturuyordu. Meydanda Huuu titreşimi çınlarken zihnimdeki ilişkiler canlandı. Doğunun kut sal OM kelimesini hatırladım. AMORC'un öğretisine göre bu kelime uuum diye seslendirilmiş. Bir Tibet ayininden alınan band kayıtında uuum sesi vokal olarak derin derin kuvvetlice devamlı söylenmekte idi. Sonra ki 'm' sesi genizden verilmekte idi. Bu sesin meditasyon sesi olarak kullanılması, dinlendirici etkisinin olduğunun kesinliği, Endonezya'daki bazı insanların Uuu sesini mavi olarak görmeleri, mavi rengin dinlendirici etkisinin olduğu ve mistik öğretilerdeki 'Mavi ışığı düşününüz' ifadesi ilginçti.

Genel görünümü itibariyle lider bir esma -zikri yapılacak kelime veya ses - veriyor, sesin tonunu ve ritmi belirtiyor ve dervişlerde bu ses, ton ve ritmi aynen tekrarlıyorlardı. Ritme vücut ile fizik hareketlerde katılıyor. Oturdukları yerde hep beraber sağa ve sola sallanma, iki eli ritmik olarak dizlerin üzerine vurma, ayakta vücudu sağa, sola sallama ve bunu yaparken iki kolu paralel olarak öne, arkaya sallama, iki veya üç dervişin karşılıklı kolları ile birbirlerine yapışarak dans eder gibi zıplamaları hareketleri oluşturuyordu. Fizik hareket, ritm, ton ve ses hep beraber gidiyordu. Bir esma 5-15 dakika sürebiliyordu. Oturduğu yerde sallanma Lâ ilâhe 2 vuruş, İllâllah 2 vuruş ile yapılıyordu. Bu esmanın iki değişik tonda söylenildiğini farkettim. Birisi çok derinden ciğer sökülür gibi söyleniyordu. Oturduğu yerde elleri dizlere vurma Allah 1 vuruş ile yapılıyordu. Ayakta kolları paralel olarak öne arkaya sallama Ya Kayyum 2 vuruş ile yapılıyordu. Huuu esması en çok kullanılanı idi.

● Lütfen sayfayı çeviriniz

Bazen bir mezür kadar uzatılarak ve hiç fiziki hareket olmaksızın söyleniyordu. Bu ses uzatılırken, lider bir takım dualar okuyarak talepte bulunuyordu. Veya birşeyler okuyordu. Bazen 2 vuruş ile ritmik olarak söyleniyordu. Böylece zikir, dua, ilâhi ve kurandan parçalar ile bir saat doldu. Bu birinci saatin sonuna doğru ritm ve ses çok kuvvetlenmiş idi.

Ortaya içinde kor ateşin olduğu bir mangal getirildi. İçinde ucu kaşık büyüklüğünde kürek gibi olan bir demir çubuk kızdırıldı. Çubuk akkor haline geldi. Lider dervişlerden 4'ünü teker teker çağırarak dillerine bu kızgın çubuğu yapıştırdı, ve çekti. Cızlamayı ve kızgın sobaya su döküldüğü zaman çıkan kokuya benzeyen kokuyu duyuyordum.

Dervişlerden sadece 4'ü üzerinde bu deneme yapılmıştı. Dervişlerden ikisi 25-30, biri 35-40 diğeri de 50-55 yaşlarında göstermekte idiler. Bu dördü diğerlerine nazaran çok daha kuvvetli olarak zikir yapıyorlardı. Hele en yaşlısı zaman zaman transa geçiyor, dizleri üzerinde oturduğu halde, ellerini o kadar kuvvetle dizlerine vuruyordu ki bu vuruşlarla vücudu yerde hareket ediyor Allah Allah diye diye meydanın ortasına kadar gelip dönüp duruyordu. Diğer iki genç zaman zaman zikre kendilerini o kadar kuvvetle kaptırıyorlardı ki vücutları yere degecek kadar

sağa sola sallanıyordu. Lider bu kaptırımları el vuruşları ile ve değişik sakinleştirici dualar ve ilâhiler ile yatıştırıyordu. Sanki bir orkestrayı idare eder gibi idi. Esmayı veriyor, tonunu ve ritmini tesbit ediyor, zikir başlıyor, sonra da belli bir süre geçince ilâhi şeklinde birşeyler okuyordu. Sonra başka bir esma ile aynı şeyler tekrarlanıyordu. Çok heyecanlananları yatıştırıyordu. Ateş ortaya gelmeden önce liderin bir iki kere saatine baktığını farkettim. Sanki belli bir sürenin dolmasını bekliyordu. Veya esmaların söyleniş süresini ayarlıyordu. Kendisini zikre kaptırmıyordu. Ama dervişler korkunç bir hareket içinde idiler. Ses, ton, ritm ve hareket liderin işaretli ile yavaşlıyor ve sonra insanın gözyaşlarını akıtacak şekilde ilâhi gibi bir şeyler okuyordu. Bir iki sefer gözlerimden yaş aktığını hissettim. Zikir ile ortaya konulan gerilim, bu ilâhiler ile gevşemeye dönüşüyordu. Ses, ton, ritm ve hareket ile dervişlerin yüzleri zaman zaman kıpkırmızı oluyor, trans haline yaklaştıkça özün ortaya çıkması ile hareketler kendiliğinden bir ahenk kazanıyordu. Gerilimi yaşamakla ortaya çıkarılan enerji, gevşemeyi yaşamakla tekrar kazanılıyordu. Çalışma iki saat kadar sürdü. Çalışmanın sonunda diline kızgın demir yapıştırılanlardan birisi sorum üzerine, demirin dili yaktığını, ama hiçbir acı veya kabarma olmadığını söyledi. (K39).

S. OSTRANDER — L. SCHROEDER

IMPACT (UNESCO)

BULGARİSTAN ve ÇEKOSLOVAKYA'DA

OLAĞANÜSTÜ

Parapsişik Araştırmalar

VE BİLİMSEL MAKALELER

Çevirenler :

E. ARIKDAL — S. GERÇEKSEVER

Ruh ve Madde P.K. 1157 - İstanbul, ödemeli isteyiniz. 50 TL.

Büyücü Çırağı

● Cemil MERİÇ

Altın çağ ne zaman sona erdi, bilen yok. Üstüreler, ezelden beri karamsar; şairler ezelden beri ümitsiz. Tevrat da, Upanişadlar gibi korkunç kehanetlerle dolu. Mazide tufan, istikbalde kıyamet. Ve dünya bir göz yaşı vadisi, bir vehim, bir rüyâ.

Bedbinlik bir zırh o çağlarda. Gök sağır, toprak düşman, insan zavallı. Gerçeği inkâr, gerçek ile savaşın tek yolu.

Sonra diz çöken canavarlar, uysallaşan tabiat, zaferden zaferə koşan insan.

Dünya ile bir savaş başlar geçen asrın Avrupalısına göre, dünya ile sona erecek bir savaş: insanın tabiatla, ruhun maddeyle, hürriyetin kaderle savaşı. Tarih, bu sonsuz kavganın hikâyesidir. Üstünlük bizde. İki düşmandan biri hep aynı, öteki boyuna güçleniyor. Alpler büyümediler ama biz Simplon geçidini açtık. Rüzgârlar ve dalgalar yine eskisi kadar coşkun, ama artık söz geçiremiyorlar buharlı gemilere.

Nihayet homo economicus'un, yani burjuvazinin hakimiyeti. Tanrı'ya ve mukaddes'e açılan savaş. Tek mabed: banka, tek mabud: altın buzağı. Hür-

riyetin ve gururun sarhoşluğu. Fetihler, fetihler.

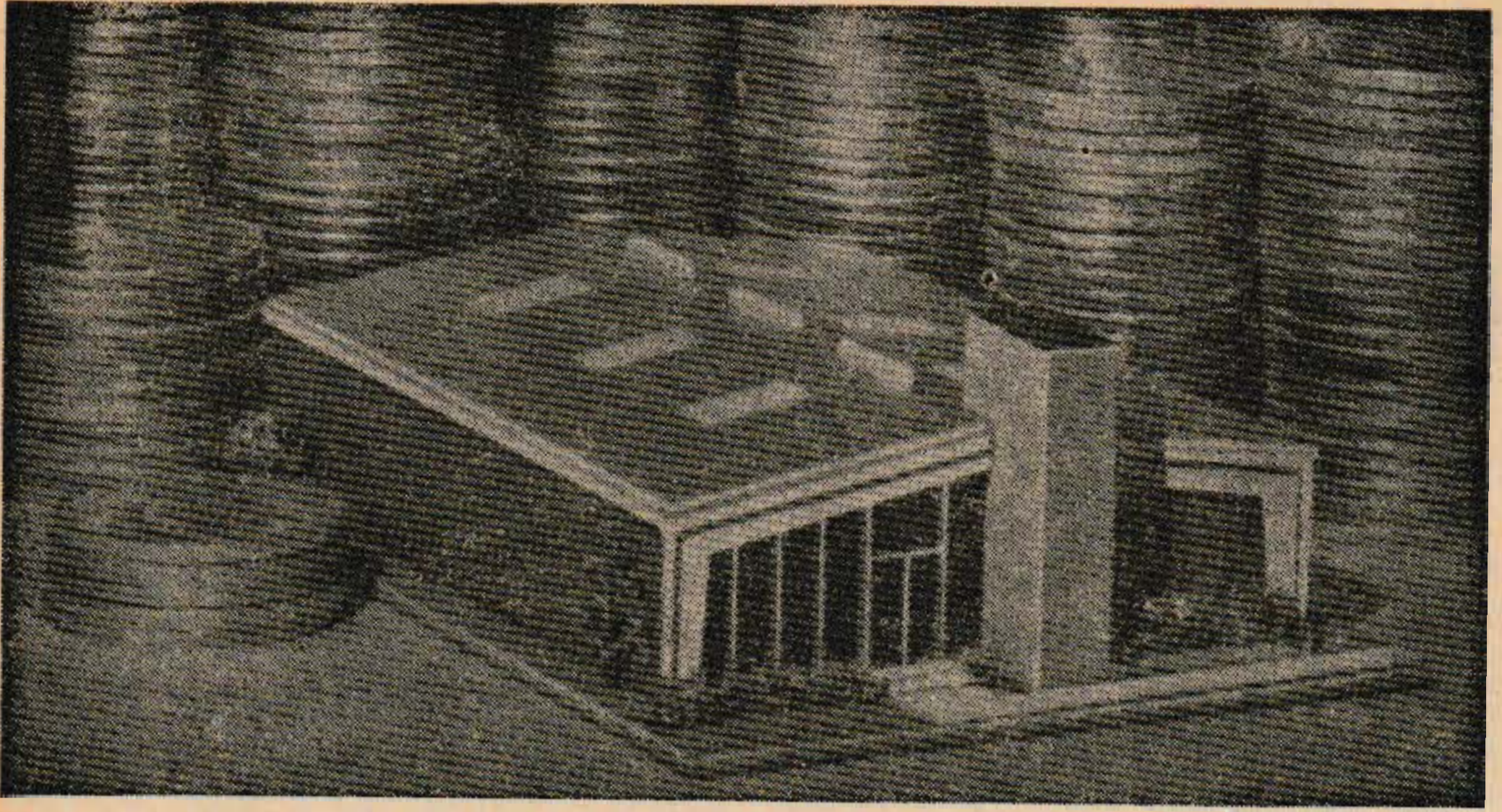
Batı Avrupa yüzmilyonlarca nüfuslu bir şehir. Bütün diğer ülkeler, ou şehrin banliyösü. Görevleri: dev şehrin sanayi mamûllerini alıp, ona hammadde hazırlamak. Sombart, bir buçuk asırdan beri Batı Avrupa ile Amerika'da olup bitenlere akıl erdirmek için şeytan'a inanmak lâzım, diyor. İnsanı gökten koparıp, maddenin esaretine sokan o. Ne ilmî bir izah, değil mi?

Avrupalı, gururunun ne kadar yer-siz olduğunu biliyor artık. Bu karamsarlığı emziren çağdaş ilmin, insanla kâinat hakkındaki ifşaları. Avrupa insanı, Galile'ye kadar kosmos'la kendi arasında muhteşem bir ahenk vehmediyordu: dünya, kâinatın merkezi idi, insan dünyanın şerefi. Bu inancın sarsılışı, kalabalığın şuurunda büyük yankılar uyandırmadı.

İnsan, alelâde bir hayvan olduğunu geçen asrın ortalarına doğru öğrenir. Biolojik tekâmül nazariyesi, yeryüzü değerlerini altüst eder, ama yüceltir de insanı. Darwinizm, bir fetih müjdecisidir. Terakki inancını ilmîleştirilen bir nazariye. Avrupalı tabiatı da, toplumu da daha ileriye, daha mükemmelle götürenin aynı tekâmül kanunu olduğuna inanır. 1815'den 1940'a kadar Batı düşüncesine ferman dinleten inanç bu.

Batı insanı, kendisi ile kosmos arasında hiçbir münasebet olmadığını ilk defa atom çağında anlar. Âlimler afallar, romancılar şaşırır. Artık en sık duyulan kelimeler: nispetsizlik, abes, akıl-dışılık. Tek kâinat (unlvers) değil,

● Lütfen sayfayı çeviriniz



birçok kâinatlar (multivers) var, ilme göre. Büyüğü yöneten kanunlar başka, küçüğü yönetenler başka. Kâinat bir ürperti, bir tesadüf, bir akış. Sonsuz bir düzensizlik içinde, geçici bir düzen. Kosmos'un doğuşu oldukça yeni bir macera. Hiroşima'daki patlayışa benzeyen bir «oluşum», ama çok daha yavaş. Bilinmeyen bir andan itibaren, dört dönen bir bulutsu (nebülöz) sağanağı. Sonra üzerinde bulunduğu muz garip toz yığını. Belki de daha birçok yıldızlarda beliren hayat. Ve boyuna gelişen nebatlar, hayvanlar başağı. **Nihayet nasıl ve niçin doğduğu bir türlü anlaşılamayan insanoğlu.**

İlmin son sözü, ümitsizlik mi? Kosmos tanrının olmadığını mı haykırıyor? Çağdaş felsefe, bu soruları duymazlıktan gelmektedir. Guittou'n'a göre. Tek istisna: Teilhard de Chardin.

Çağımızın en büyük allamelerinden biri olan bu Cizvit papazı (1881 - 1955) için insan, tabiattaki topyekûn tekâmülün anahtarı. Kendi şuuruna va-

ran tekâmül. Eskiden insan, soyunun kâinatla sona ereceğine inanıyordu. Sonra yeryüzü ile birleştirdi akıbetini: ısı değişecek, atmosfer başkalaşacak, yaşamak imkânsızlaşacaktı. Nihayet anladı ki, **kökünü kurutacak kurt kendi içinde.** Bu korkunç yalnızlık, bu bir başına kalış, yese sürüklüyor Avrupa insanını. Kimi, zamanın uzunluğundan medet umuyor: rasgele bir soyun ta biî ömrü, onmilyonlarca yıl. İmtiyazlı bir varlık olan insan, neden çok, çok daha uzun yaşayamasın? Kiminin teselli kaynağı: **uzaya göç.** Bu kaçışları çocukça buluyor. Teilhard, çocukça ve ilme aykırı. Artan nüfus, boğulan insan, azgınlaşan tahrip insiyakı. İki yol var insanlık için: **kendi kendini imha** veya gerçekten insanlaşmak (türleşmek diyor Teilhard). İnsanlık tek merkeze yönelen bir tür: öteki türler gibi dağılıcı değil. Bu biricik düşünen türün sonu, çözülüş olamaz. **Mekân ile zamanı aşacak insan.** Bu kanatlanış, birleşmenin, birlikte dü-

şünmenin eseri olacak. **Ama düşüncelerini başkalarınınkilerle birleştirmek için, onları sevmek, onlarla kaynaşmak gerek. Kurtuluş bu şuurlanışta.** Düşünen insanlığı hayata başlayacak olan maddî bir rahat değil, bu büyüüş, bu kendi kendini aşış, bu bütünleniş. Teilhard'ın Avrupalıya tavsiyesi: Hıristiyanlığa dönüştür, daha geniş, daha şuurlu, daha ilmî bir Hıristiyanlığa. **Önce ruhun ölümsüzlüğüne inanmak gerek. İnsanlık bu inancı kaybettiği gün, yeise düşecek. Hiçbir gayret harcamayacaktır artık ve tekâmül duracaktır. İnsanlık, ruhun ölümsüzlüğüne inandığı için ilerleyebildi.**

Tarihçi Grousset de öyle düşünüyor: **hayat geçici bir arıza ise, tekâmülün ne manâsı var? Hayatın gelişmesi ölümsüz bir psyché'nin kanatlanmasına yol açmayacaksa, kâbusdan ne farkı kalır bu gelişmenin?**

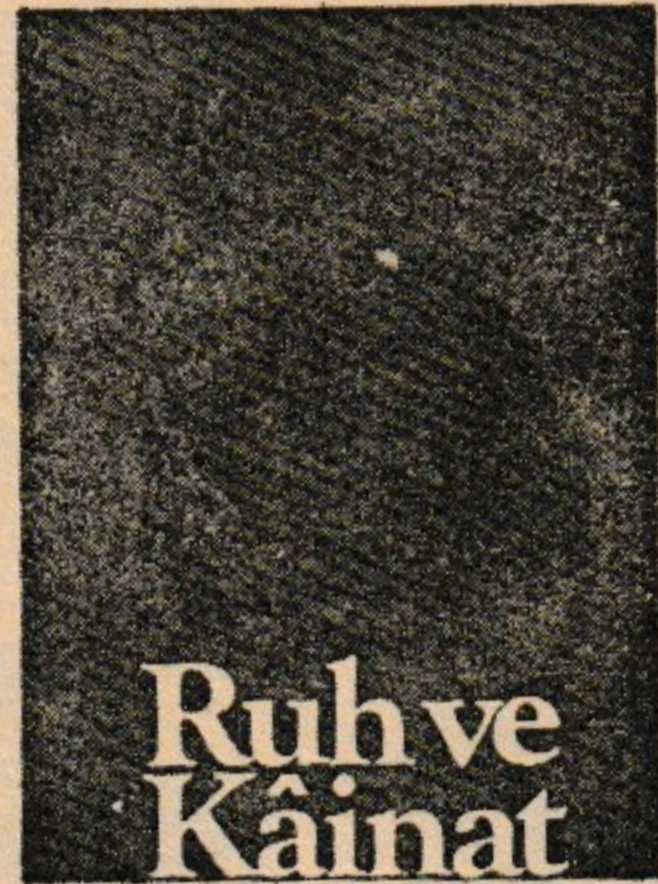
Müsbet ilim, bütün insafsızlığı, bütün hissizliği ile haykırıyor: «Dinozorlar, Stegosefaller yok olmadılar mı? İnsan da onlar gibi silinip gidecek. Bize güneşlik eden küçük yıldız, aydınlatici ve ısıtıcı gücünü kaybedecek, yavaş yavaş. Yeryüzünde hayatın eser kalmayacak artık ve bu ölü gezegen sonsuz mesafelerde dönecek, Keşifler, felsefeler, idealler, dinler... insanın ve insan-üstünün yarattığı medeniyetten en küçük bir nişane kalmayacak. Neandertal adamından hiç olmazsa birkaç kemik var. Kendisinden sonra gelen insan, onları müzelerine taşımış. Bizden o kadarı da kalmayacak. Kâinatın bu minnacık köşesinde, protoplazmanın garip macerası ebediyen sona erecek. Belki daha önce, başka dünyalarda da

sona ermişti bu macera. Belki daha başka dünyalarda, yeniden başlayacak. Ama her yerde aynı vehimlerle desteklenecek, her yerde dünyamızdaki kadar abes, dünyamızdaki kadar boş, dünyamızdaki gibi başlangıcından itibaren, ölüme mahkûm olacak»

(J. Rostand)

Çağdaş Avrupalı ya ümitsizlik, ya iman, diyor. Başka yol yok! Zavallı büyücü çirağı, uyanışın biraz geç olmadı mı?

(Hareket - 1972, Sayı 82)



Ruh ve Madde Yayınları

Ç I K T I

Ruhçuluğu Bilimsel olarak uygulayacaksanız, bu kitabı kesinlikle okumanız gerekir. Obsesyondan sakınmak için, bilgili olmak gerekir. Fakat neyi bileceksiniz, nasıl?

— ÖDEMELİ İSTEYİNİZ —

